

TÄÄLLÄ PANNAAN TAAS
...JA VALAISTAAN KADUT KAUNIIKSI

KALJAA...

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI 23. SYYSKÜUTA - 13. LOKAKUUTA 2013 53. VUOSIKERTA

JYLIKÄRI

LUE PALJASALKAINEN LEMMENTUNNUSTUS JYVÄSKYLÄLLE

RAIKAS JIKL

PS: MYÖS SUOMEN KAUNEIN NAINEN OPISKELEE TÄÄLLÄ!

Vaihto kutistaa maailman

Päädyin milanolaisessa pubissa samaan pöytään italialasen it-konsultin kanssa. Kerroin tulevani keskeltä Suomea, äänsin Jyväskylän hitaasti ja selkeästi.

Vierustoveri virnisti ja kysyi: Lozzi vai Wilhelmiina?

Meitä vastapäätä istunut poika liittyi keskusteluun. Hän totesi murteisella englannillaan, että tästä on ihan turha keskustella, jos Lozzilta vielä saa tuoretta leipää.

Maaailma oli pieni sinä iltana, kiitos Erasmus-vaihdon. Tämä sukupolvi tapaa tuttuja ja tutuntuttuja vaikka sattumanvaraisessa kapakassa Euroopan toisella laidalla. Ulkomailla kudotut verkostot liittävät valtavan määrän opiskelijoita yhteen, jos ei suoraan niin ainakin tuttujen paikkojen ja jaettujen kokemusten välityksellä.

KOHTA MAAILMASTA tulee ehkä vielä pienempi. Suosittu vaihto-ohjelma uudistuu ja yhdistyy useiden muiden koulutus- ja nuorisoyhteistyöohjelmien kanssa. Uusi kokonaisuus saa omituisen nimen Erasmus+.

Yksityiskohdissa on vielä epäselvyyttä, mutta Euroopan unioni on lupautunut kaivamaan kuvetta ja lisäämään ohjelman rahoitusta.

Päätökseen voidaan olla erityisen tyytyväisiä siksi, että samaan aikaan unionin kokonaisbudjetti kutistuu. Tulevaisuudessa ainakin vaihtoyliopistojen kirjo lisäntyy ja opiskelija voi lähteä Erasmus-vaihtoon useamman kuin yhden kerran.

**ULKOMAILLA
OPISKELU
TUO
SUHTEELLI-
SUUDEN
TAJUA.**

RAHA MENEe oikeaan kohteeseen. Juuri nyt on tärkeää, etteivät Euroopan nuoret jää luimistelemaan kotiyliopiston nurkkiin. Nuorisotyöttömyys on monessa maassa huipussaan, ja opiskelijat tarvitsevat rohkeutta tähyillä oman valtion ulkopuolelle.

Kun on kerran nukahtanut väärään junaan Itä-Euroopassa, etsinyt asuntoa Suomea väkirikkaammasta kaupungista tai tavannut aamuyön hiprakassa sanakirjassa luentomuistiinpanoja seuraavan päivän tenttiin, ajatus uudesta ja tuntemattomasta ei enää hätkähdytä.

Lisäksi ulkomailla opiskelu tuo suhteellisuudentajua. Kun asenteet kärjistyvät Euroopan laidoilla puolin ja toisin, vaihtoaikaiset kokemukset häivyttävät rajoja.

Vaikka vaihto sujuisikin stereotyyppisesti halvan viinin ja ohimenevän vapauden huumassa, kaksi asiaa siitä yleensä jää käteen: ilmainen yöpaikka jossakin kivassa lomamaassa ja ymmärrys siitä, että Suomesta matkustaa melkein minne vain Eurooppaan ajassa, joka missä muussa maanosassa tahansa voi olla tavallisen opiskelijan matka yliopistokaupungista kotiin.

(Lisäksi käsiin huhutaan jäävän Erasmus-vauvoja, mikä kai sekini lienee eläkepommisuoja rakentavien EU-maiden mieleen.)

NYT SIIS vain onnittelut opiskelijoille. Rinkka selkään ja uudet mahdollisuudet hyötykäyttöön.

Minna Tainen

paatoimittaja@jylkkari.fi

KANSAN ÄÄNI

PUHU SUUSI PUHTAAKSI. ANNA PALAUTETTA JA HERÄTTELE KESKUSTELUA.
JYLKKARI@JYLKKARI.FI, FACEBOOK.COM/JYLKKARI

Sivuaineet vapaaksi yliopiston ja ammattikorkeakoulun välillä

SIVUAINEENA LUETTAVAT opinnot ovat usein keskeisessä asemassa työllistymisen kannalta. Nämä opiskelijan pääasiallista osaamista täydentävät opinnot suoritetaan yleensä samassa oppilaitoksessa pääaineopintojen kanssa.

Jyväskylässä sijaitsee kaksi kansainvälisestikin menestyksestä korkeakoulua: Jyväskylän yliopisto ja Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Kummasakin oppilaitoksessa on ainutlaatuisia osaamista, joka voisi täydentää toisessa opittuja tietoja ja taitoja. Yliopiston ja ammattikorkeakoulun välillä on toki ollut tähänkin saakka yhteistyötä, mutta mitään radikaalia läpimurtoa yhteistyön saralla ei ole vielä tapahtunut.

Vapaan sivuaineoikeuden tarjoaminen toisen oppilaitoksen opiskelijoille puolin ja toisin voisi olla uusi merkittävä yhteistyön muoto. Yliopiston ja ammattikorkeakoulun osaamisprofiilit ovat erilaisia ja täydentävät toisiaan.

Luonnontieteiden opiskelijalle mahdollisuus täydentää osaamistaan insinööritieteiden opinnoilla voisi avata uusia mahdollisuuksia työuran kannalta. Vastaavasti sairaanhoitajaksi opiskeleva voisi laajentaa osaamistaan esimerkiksi liikuntatieteellisessä tiedekunnassa. Siinä missä moni yhteistyömuoto vaatii erillistä suunnittelua ja

koordinaatiota, opiskelijavaihto tapahtuisi omalla painollaan.

Opiskelijat osaavat valita osaamistaan parhaiten täydentäviä kursseja, kun siihen annetaan mahdollisuus. Opiskelijavaihdon kautta syntyisi luontevasti myös laajempaa yhteistyötä yliopiston ja ammattikorkeakoulun välillä, kun ajatukset ja ideat leviävät opiskelijoiden mukana.

Jenna Anttonen kirjoittaa Keski-suomalaisen kolumnissaan 9.9. tarpeesta houkutellessa valmistuvia opiskelijoita jäämään töihin Jyväskylään. Yhteistyö yliopiston ja ammattikorkeakoulun Tiimiakatemiaan kanssa voisi poikia uutta yritystoimintaa Jyväskylään. Myös oppilaitosten kirjastojen entistä suurempaa yhteistyötä tulisi pohtia.

On järjetöntä, että hieman erilainen kirjastokortti estää oppikirjojen paremman saatavuuden ja nopean valmistumisen. Kustannusten reilu jakaminen oppilaitosten välillä olisi tässäkin tapauksessa verrattain helppoa.

Paljon suurempi este on tahtotilan puuttuminen. Yliopiston johdon tulisi välittömästi aloittaa neuvottelut vapaan sivuaineopiskelun mahdollistamiseksi yliopiston ja ammattikorkeakoulun opiskelijoille.

Antti Yli-Tainio

VALITUSVENTTIILI

MITEN NIIN EI SAISI VALITTAA?

Jylkkärin uudessa blogissa päästeltään ylimääräisiä urputushöyryjä asioista, jotka ovat liian pieniä vaiettaviksi. Onko sinulla valittamista? Ota yhteyttä ja kerro, mitä blogissa pitäisi käsitellä.

Lue: www.jylkkari.fi.

Valita: valitusventtiili@jylkkari.fi.

Ota kuva fuksiaisista ja voita illallinen!

FUKSIAISET VÄRITTÄVÄT taas Jyväskylän katuja. Oliko sinulla tai ryhmälläsi hassuimmat asut, riehakaimmat ilmeet tai muuten vain todella hauskaa?

Lähetä paras tai parhaat otokset meille osoitteeseen kuvaaja@jylkkari.fi. Laita viestin aiheeksi FUKSIAISET. Ilmoita viestissä, keitä kuvassa näkyy (ainakin näkyvimmat hahmot). **Paras kuva voittaa lahjakortin ravintola Sohviin.**

Kuvia voidaan käyttää kilpailun yhteydessä Jylkkärin netissä, printissä ja Facebookissa. Varmistathan siis, että keskeiset henkilöt kuvassa eivät pahastu mahdollisesta julkaisusta.

Opiskelijakortilla

Keittolounas **2,60 €**

Kasvisravintola

katriina

Kauppatie 11 JKL
Avoimena 11.00–14.30

Avoimena normaalisti koko kesän!

EkoCenter KIRPPUTORIT

Gummeruksenkatu 13
040 765 3303

Muurame Autotalo
040 545 0353

Kankitie 10
020 712 1580

Noutopalvelu
020 712 1580

**Monipuoliset
valikoimat &
edulliset
hinnat!**

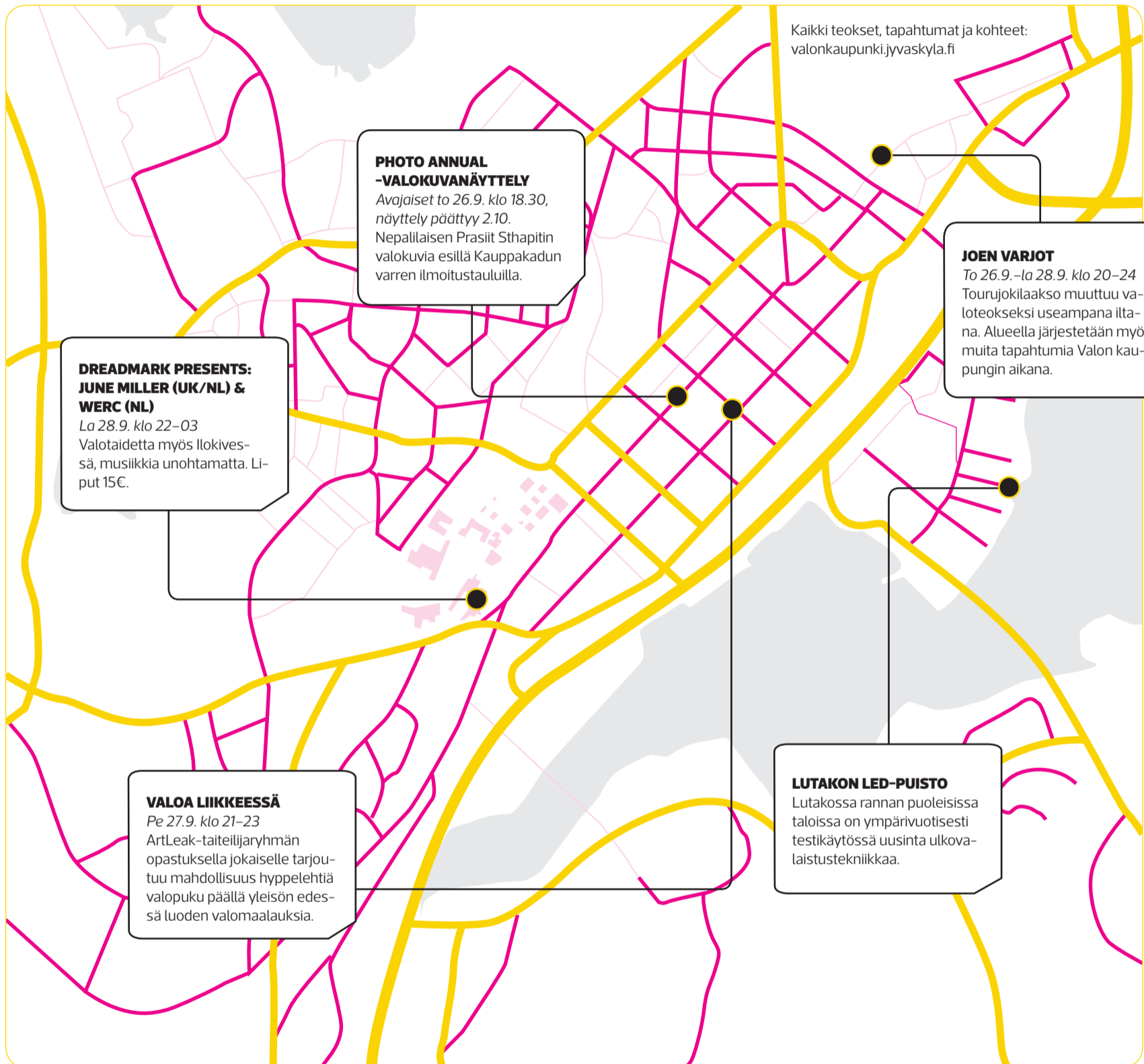
www.jkiki.fi

Kartalla

"JOKAINEN ON UHRI JOSSAKIN. UHRIUTUMINEN ON LOISTAVA TAPA VÄLTELLÄ VASTUUTA."

Rosa Meriläinen Helsingin Sanomissa

Kahdeksannen kerran järjestettävä Valon kaupunki -tapahtuma tuo valoa syksyn pimeyteen 26.–28.9. Ympäri kaupunkia on nähtävissä paitsi valotaidetta, myös vuosien varrella rakennettuja pysyviä valaistuksia. Tässä Jylkkärin valinnat mielenkiintoisimmista tapahtumista ja kohteista.

JYLKKÄRIN TOIMITUS:

Opinkivi, 1. kerros, huoneet 119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
jylkkari@jylkkari.fi

Päätoimittaja: Minna Tiainen
paatoimittaja@jylkkari.fi
p. 045 137 1957

Toimittaja: Suvi-Tuulia Nykänen
toimittaja@jylkkari.fi
p. 050 353 3362

Kuvaaja-graafikko
Tatu Onkalo
kuvaaja@jylkkari.fi
p. 050 353 2676

Kannen kuva: Tatu Onkalo
Painos: 6000 kpl
Painopaikka: I-Print Oy, Seinäjoki
p. 06 4186750

ISSN 0356-7362

JYLKKÄRI

Skannaa QR-koodi

Mediatiedot 2013

SEURAAVAT AVUSTAJAPALEVERIT

TULE TEKEMÄÄN KANSSAMME JYLKKÄRIÄ!

Jylkkäri järjestää avustajapalaverin aina lehden ilmestymistä seuraavana tiistaina Opinkiven saunalla klo 14.00–15.00.

Mitään aiempaa kokemusta emme edellytä, vaan olemme paikalla auttaaksemme mahdollisimman monia luomaan itse kaupunkiin lehden, jota opiskelijat haluavat tehdä ja lukea.

ti 24.9.
ti 15.10.

teksti **Minna Tiainen** kuva **Tatu Onkalo**

Onko aika lopussa? Vai etkö vain osaa kirjoittaa? Ei huolta! Haamukirjoittaja tekee puolestasi seminaariesitelmän, gradun tai vaikka väitöskirjan.

Näin luvataan akateemisia haamukirjoituspalveluita mainostavan firman nettisivulla. Yritys toimii Iso-Britanniassa, mutta palveluja myydään maksukykyisille tilaajille kotimaasta riippumatta.

Ghostwriting-firmit lupaavat korkeatasoista tekstiä alansa asiantuntijoiden kirjoittamana. Ainakin ulkomailla palvelun tarjoajien joukosta löytyy lisätienestestä hakevia professoreja ja dosentteja.

TUTKIMUSEETTISEN neuvottelukunnan puheenjohtajalle, Tampereen yliopiston kanslerille **Krista Varantolalle** ei ole Suomessa tullut vastaan montaa ostettua opinnäytettä tai tutkimusta. Hän uskoo kuitenkin, että tarvittaessa etsivä löytää.

”Kyllä täällä varmaan saisi sen gradun teetettyä.”

Varantola on kuullut, että Suomessa haamukirjoittajien palveluita on käytetty ainakin lääketieteen tutkimuksen saralla. Epäilykset ovat heräilleet välillä myös muulloin, kun opiskelija on kiittanut yllättäen pitkälle hiotun tekstin opinnäytteen ohjaajalle.

”Ainakin Tampereella on ollut tapauksia, että on tullut yhtäkkiä valmiita töitä. Mutta mitenäs sen osoitat”, Varantola toteaa.

Huijausmahdollisuudet lisääntyvät rinta rinnan englannin kielen käytön kanssa. Maailmalla palveluiden tarjoajia on jatkuvasti enemmän, erityisesti anglosaksisissa maissa.

Jyväskylän yliopiston strategiajohtajan **Kari Pitkäsen** mukaan Jyväskylässä ei ole tullut vastaan ostettuja opinnäytteitä tai edes niiden myyjiä. Opiskelijaringeissä kirjoittajan nimi saattaa joskus vaihtua paperissa, mutta systemaattinen ja ammattimainen haamukirjoittaminen ei ole Pitkäsen mielestä rantautunut Suomeen.

AKATEEMISTA APULAISTA ei palkata opintotuen turvin. Esimerkiksi yllä siteerattu yritys edellyttää perusteellista rekisteröintiprosessia, jossa tilaaja tunnustautuu opiskelijanumeroaan ja yliopiston kirjaston käyttäjätunnustaan myöten.

Pelkästään tämä illo maksaa yli 100 punttaa. Vasta rekisteröitymisen jäl-

keen opiskelija pääsee tekemään tilausta, jonka hintaa ei määritellä ennalta. Korvaus vaihtelee työn vaikeustason mukaan, ja esimerkiksi gradusta maksetaan anonyymille kirjoittajalle ja välittäjäyritykselle vähintään 45 punttaa tunnilta. Yhteensä sopii varautua tuhansien eurojen kustannuksiin.

Haamukirjoittaja lieneekin helpoin ja kallein tapa selvittää opinnoista, mutta suurin osa huijaustapauksista on plagiointia.

Varantolan mukaan vilppi näyttää yleistyvän.

”Kaikesta päätellen se on lisääntynyt. Opettajilta kun kysyy, niin he sanovat, että sitä tehdään kovasti.”

Pitkänen ei allekirjoita väitettä, mutta myöntää, että osa opettajista on huolissaan kehityksestä. Suomesta tutkimustietoa ei löydy, eivätkä yliopistot tilastoi esiin tulleita tapauksia.

Joka tapauksessa Suomen yliopistot ovat heränneet käyttämään plagiaatinesto-ohjelmia. Jyväskylässä plagiaatteja paljastetaan tästä syksystä lähtien Urkund-ohjelmalla.

”Varmaan tämän vuoden aikana suurin osa yliopistoja käyttää näitä ruutiinomaisesti”, Varantola toteaa.

Vastapuolella on kuitenkin jo kehitetty kiertotie: asiaan erikoistuneet firmat lupaavat ”deplagiarisoida” tekstin, eli käsitellä sen sellaiseksi, ettei se jää kiinni plagiaatinesto-ohjelmassa.

”Systeemi aina synnyttää seuraavan vippaskonstin”, Varantola miettii.

NIIN VARANTOLA kuin Pitkänenkin ovat yhtä mieltä siitä, että Suomessa tilanne ei ole vielä huolestuttava. Varantolan mukaan meillä on edelleen itse tekemisen kulttuuri.

Lisäksi vilppiä on pohjimmitaan helppo ehkäistä.

”Kaiken A ja O on, että opettaja todella ohjaa ja toimii aktiivisesti opiskelijan kanssa”, Pitkänen sanoo.

Kun työprosessia seurataan ja ohjataan askel askeleelta, opinnäytteen osittamiselle ei jää tilaa. Eikä toivottavasti tarvettakaan.

**SYSTEEMI AINA
SYNNYTTÄÄ
SEURAAVAN
VIPPASKONSTIN.**

Urkund paljastaa plagiaatin

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO ottaa Urkund-nimisen plagiaatinesto-ohjelman täysimittaisesti käyttöön tänä syksynä. Ohjelmaa on pilotoitu jo aiemmin, mutta nyt opettajat veloitetaan käyttämään sitä opinnäytteitä tarkastaessaan. Kari Pitkänen tosin myöntää, että käyttämättä jättämisestä tuskin seuraa sanktioita.

”Varmaan käyttö asteittain lisääntyy, ei äkkiä”, Pitkänen arvelee.

Pitkäsen mukaan ohjelman avulla ei ensisijaisesti ole tarkoitus saada opiskelijoita kiinni vilpistä, vaan siitä toivotaan pedagogista apuvälinettä opinnäytteiden ja kurssitöiden tekoon.

”Ei ole helppo asia arvioida, mikä on hyvä tieteellisen kirjoittamisen tapa”, Pitkä-

nen selittää. Jos työtä käytetään ohjelmassa jo ennen palautuspäivämäärää, opiskelijan on ehkä helpompi hahmottaa, miten muiden tekstejä sopii hyödyntää oman työn pohjana.

Opiskelijalla on oikeus kieltää opinnäytteen tarkastamisen Urkundilla.

”Tällöin opiskelijan on kuitenkin sovittava opettajan kanssa jatkotoimista ja siitä, miten työ muuten tarkastetaan plagioinnin varalta”, Pitkänen kertoo.

”Tästä on toisin sanoen lisävaivaa kummallekin osapuolelle.”

Urkund oli alun perin ajateltu käytettäväksi nimenomaan opinnäytteissä. Nyt yliopisto kuitenkin toivoo, että sitä hyödynnettäisiin mahdollisimman laajasti myös muiden töiden tarkastuksessa.

Kuka kirjoittaisi gradusi?

HUIJAUS. Haamukirjoittajien tarjonta lisääntyy maailmalla. Suomessa opinnäytteiden ostaminen ei ole yleistä, mutta mahdollisuuksia on yhä enemmän. Ostoproessi on salamyhkäinen ja hinnakas, mutta tarjolla onkin professorien kirjoittamia opinnäytteitä.

DDR askeleen lähempänä purkamista

MUSEOVIRASTO ON antanut lausunnon Kortepohjan DDR-nimellä tunnetun MNOP-talon suojelusta. Lausunnon mukaan suojelu on mahdollista turvata asemakaava-uudistuksen yhteydessä.

Tämä tarkoittaa, että päätäntävalta siirtyy paikalliselle tasolle ja talon purkaminen olisi mahdollista.

”Tämä on ollut meidän tavoite, JYYn kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääriäinen** sanoo.

Kun suojelu tapahtuu kaavoituksessa, tärkeää on nykyisten rakennusten sijaan alueen käyttötarkoitus. Lausunto antaisi JYYlle mahdollisuuden vaikuttaa kaavoitukseen järkeväksi katsomallaan tavalla.

”Rakennusten käyttötarkoitus tullaan kyllä säilyttämään samana ja tilalle rakentamaan yhtä massiiviset rakennukset, ehkä jopa massiivisemmat. On jopa puhuttu, että talot voisivat olla 12-kerroksisia”, Kääriäinen toteaa.

MUSEOVIRASTON LAUSUNTO menee Ely-keskukselle, joka muodostaa oman kantansa asiaan. Kääriäinen arvelee, että se noudattelee museoviraston näkemystä. Hän uskoo, että Ely-keskus kertoo kan-

tansa ensi kesään mennessä.

Jos kanta on linjassa JYYn toiveiden kanssa, ylioppilaskunta lähtee tämän jälkeen suunnittelemaan rakennuksen tulevaisuutta yhdessä kaupungin kanssa.

Kääriäisen mukaan tavoitteenä on, että purku- ja rakennustyöt saataisiin käyntiin vuosien 2017 ja 2018 aikana.

Uudelleenrakennus ja remointi täytyy kuitenkin suorittaa vaiheittain, sillä remontoitavissa taloissa asuu satoja ihmisiä.

”Jos MNOP-talon lisäksi otetaan mukaan K ja L -talot, remonttiloissa asuu yhteensä 500 ihmistä. Siksi ensin on remontoitava osa, saatava sinne asuntoja ja jatkettava sitten”, Kääriäinen kertoo.

Tällä hetkellä MNOP-talo on vaarantamiskiellossa, mikä tar-

koittaa, ettei rakennukselle saa tehdä käytännössä mitään.

YLIOPPILASKUNTA ON jo pitkään taistellut Kortepohjan MNOP-talon purkamisen puolesta. Aikaisemmin Museovirasto on torpannut hankkeet vedoten ylioppilaskylän arkkitehtuuriseen suojeluun.

Kääriäisen mukaan MNOP-talojen peruskorjaus olisi taloudellisesti toteuttamiskelvoton ajatus. Syynä on ylioppilaskylän tehokkuusaste, jossa rakennusten kokonaispinta-alaa verrataan vuokratuun pinta-alaan.

”Jos rakennukset vain korjattaisiin nykyisten määräysten mukaisesti, tehokkuusaste putoaisi esimerkiksi ilmastointilaitteiden myötä nykyisestä 75 prosentista 60 prosentin tietämille. Peruskorjaaminen itsessään maksaa noin 20 miljoonaa, ja vuosien kuluessa toista 15 prosentista muodostuu todella iso raha”.

Tämä näkyisi kylän asukkaiden elämässä, sillä myös korjattujen asuntojen vuokrat nousisivat. Lisäksi taloihin jäisi paljon solukaksioita, jotka eivät ole enää haluttuja.

Minna Tiainen
Suvi-Tuulia Nykänen

**RAKENNUSTEN
KÄYTTÖTARKOITUS
TULLAAN KYLLÄ
SÄILYTTÄMÄÄN.**

Hälytyksistä tuhansien eurojen lasku

TATU ONKALO

TURHAT PALOHÄLYTYKSET ovat edelleen riesana Kortepohjassa. Viimeisimmän 12 kuukauden aikana palohälyttimet ovat JYYn kiinteistöpäällikön **Osmo Kääriäisen** mukaan soineet noin 15 kertaa.

”Puolet niistä on asukkaiden itsensä aiheuttamia ja JYYlle on tullut tästä maksua noin 5000 euroa”, Kääriäinen toteaa.

Turhia hälytyksiä yritetään Kääriäisen mukaan minimoida esimerkiksi palohälyttimien asetuksia säätämällä.

”Tällä hetkellä meillä on menossa palohälyttimen toimittajan sekä palo- ja pelastuslaitoksen kanssa neuvottelut siitä, saisimmeko savun pois niistä elementeistä, jotka aiheuttavat hälytyksen”, Kääriäinen toteaa.

Ylioppilaskunnassa yritetään myös selvittää sitä, saisiko ylioppilaskylässä tulla enemmän turhia palohälytyksiä kuin normaalisessa taloyhtiössä. Tällä hetkellä lain mukaan alueella saa tulla vuoden aikana kolme turhaa hälytystä, ennen kuin niistä täytyy alkaa maksaa. Jokainen turha palohälytys maksaa JYYlle 635 euroa.

”On vähän eri asia, jos jossain rivitalossa on kuusi asuntoa ja meillä täällä yli tuhat ihmistä. Laki käsittelee silti meitä samalla tavalla. Minusta olisi parempi, jos jokainen talo olisi oma yksikkönsä eikä yksikkö olisi pelkästään koko ylioppilaskylä”, Kääriäinen toteaa.

HÄLYTYKSET LIITTYVÄT Kääriäisen mukaan lähes aina ruoanlaittoon. Viimeisimmässä tapauksessa opiskelija oli hänen mukaansa

Paloauto vieraili turhaan Kortepohjassa elokuisena iltana.

”lyönyt keitoksensa uuniin, poistunut asunnosta ja takaisin tullessaan löytänyt asuntonsa mustaa savua täynnä”.

Ongelmia aiheuttaa myös etnisten ruokien valmistus, joissa käytetään paljon öljyä.

Kääriäinen näkee palohälytyksissä kuitenkin myös jotain hyvää.

”Nythän palokunta tulee paikalle myös silloin, jos asunnossa tupakoidaan. Ja se ei ole sallittua”.

Kiinteistöpäällikön mukaan ongelmana on se, että ylioppilaskylän asukkaat vaihtuvat tiuhaan, eikä uusia opiskelijoita ehditä opettaa ylioppilaskunnan tavoille.

”Kun joku sisäläinen opiskelija,

joka on asunut aina kivitalossa joka ei varmasti pala millään, tulee tänne, on melko epätodennäköistä, että hän nämä käytännöt oppii ennen kuin lähtee joulukuussa takaisin sinne Napoliinsa”, Kääriäinen huokaisee.

Yksi ongelma on myös se, että tällä hetkellä läheskään kaikki asukkaat eivät poistu asunnoista hälytyksen tullessa.

”Nyt on tultu ojasta allikkoon. Aikaisemmin asunnoista ei varmasti lähdetty edes oikean hädän sattuessa, kun eihän ne vanhat hälyttimet soineet mihinkään”, Kääriäinen toteaa.

Suvi-Tuulia Nykänen

Valtaa tarjolla

VAIKUTTAMINEN. Yliopistolaki velvoittaa, että opiskelijoilla on oltava omat edustajansa yliopiston hallinnossa. Mutta miten asioihin voi vaikuttaa, jos ei tiedä mikä kopo tai kollegio on? Löydä oma paikkasi ja pelasta sen jälkeen oman laitoksesi opetuksen laatu. Tai vaikka koko yliopiston.

OPETUKSEN KEHITTÄMISRYHMÄ

Tuttavallisemmin OKR:ksi nimetyssä laitostasoisessa ryhmässä jäseninä ovat oppiaineiden opiskelija- ja henkilökuntaedustajat sekä laitoksen pedagoginen johtaja. Opiskelijajäsenet ovat yleensä ainejärjestöstä valittavia kopoja eli korkeakouluopliittisia vastaavia. OKR:ssä keskustellaan esimerkiksi opetussuunnitelmista sekä selvitetään mahdollisia ongelmia. Ja verkostoidutaan, täälläkin.

AINEJÄRJESTÖT

Jokaisella oppiaineella on oma ainejärjestönsä, joka bileiden järjestämisen lisäksi ottaa kantaa myös opiskeluasioihin. Tärkeimpänä lenkinä opiskelijoiden ja opettajien välillä on ainejärjestön oma koulutuspoliittinen vastaava, joka valitaan halukkaista ainejärjestön jäsenistä.

JYYN KOPOSEKTORI

Yksi ylioppilaskunnan valiokunnista on omistettu koulutukselle ja sen kehittämiseksi. Opinto- ja tiedevaliokunnan kokoukset ovat kaikille avoimia ja niissä keskustellaan sekä yleisesti että yksityiskohtaisesti opintoasioista.

JYY
Ylioppilaskunta
valitsee jäsenet
yliopiston
edustustehtäviin.

SINUN KAHVISEURA 2020?

YLIOPISTON HALLITUS

Hallituksen seitsemästä jäsenestä yksi edustaa opiskelijoita. Opiskelijaedustaja saa palkkaa 1200 euroa vuodessa sekä 300 euron kokouspalkkiot päälle. Yliopiston hallituksen jäsenet ovat yliopistossa tärkeässä roolissa, sillä he määrittävät koko yliopiston toiminnan ja valitsevat esimerkiksi rehtorin. Rehtori toimii myös hallituksen esittelijänä, joten tämä on oiva paikka päästä tapaamaan Matti Mannista livenä kuukauden välein!

YLIOPISTON KOLLEGIO

Kollegiossa on kymmenen opiskelijajäsentä. Kollegio on hallinnon ylin taso, joka esimerkiksi valitsee hallituksen ja valvoo sen toimintaa. Kollegiossa on opiskelijajäsenten lisäksi liuta professoreita ja yliopiston tutkijoita, joten vaikuttamisen lisäksi siellä pääsee verkostoitumaan oman ja vieraiden tiedekuntien jehujen kanssa.

CHYDENIUS!
SINÄKÖ
SE OLET?

JOHTOKUNNAT

Yliopistolla on myös erillis- ja palvelulaitoksia, joiden johtokunnissa on opiskelijajäseniä. Johtokuntia on avoimella yliopistolla, kirjastolla, normaalikoululla, yliopistokeskus Chydeniuksella, museolla sekä kielikeskuksella. Johtokuntien jäsenet ohjaavat niiden taloutta ja toimintaa. Ja jos et tiennyt, mikä yliopistokeskus Chydenius on, veikkaisin että kyseisen laitoksen johtokunnan kokouksessa istumisen jälkeen tiedät. Ehkä.

TIEDEKUNTA- NEUVOSTOT

Kaikilla yliopiston seitsemällä tiedekunnalla on oma tiedekuntaneuvostonsa. Opiskelijajäseniä niissä on 3-4, tiedekunnan koon mukaan. Tiedekuntaneuvostojen opiskelijajäsenet ovat mukana esimerkiksi päättämässä tiedekuntien opetus-suunnitelmista sekä antamassa ehdotuksia opiskelijoiden sisäänottomäärissä. He ovat merkittäviä myös tohtoriopiskelijoille, sillä opiskelijajäsenet ovat mukana väitöskirjojen arvostelussa. Vakavaa hommaa siis!

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen**
kuuvitus **Anna Näveri**

LAITOSKOKOUS

Opiskelijoille, tohtorikoulutettaville, tutkijoille ja koko laitoksen henkilökunnalle tarkoitettuja laitoskokouksia järjestetään vähintään kaksi kertaa vuodessa. Laitoskokouksessa keskustellaan ja tiedotetaan laitoksen ajankohtaisista asioista, esimerkiksi johtajan vaihtumisesta. Jokainen laitoksen opiskelija voi tulla kokoukseen ja avata suunsa, mikäli kokee siihen tarvetta.

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuva **Tatu Onkalo**

Kahden ajan loppu

TYÖNTEKIJÄT. Ylioppilaskylän pitkäaikainen kiinteistöpäällikkö Osmo Kääriäinen sekä vieläkin pidempään ylioppilaskunnalla työskennellyt talousvastaava Maija Saarnisto jäävät syksyllä eläkkeelle. Työpaikan lisäksi heitä yhdistää rakkaus toisiinsa.

Maija Saarnisto astui ylioppilaskunnan palvelukseen vuoden 1980 toukokuun 12. päivänä. Aikaisemmin Vaasan kaupungilla ja kouluvirastolla työskennellyt nainen kaipasi elämäänsä uusia haasteita.

“Hain silloin töitä kahdesta eri paikasta, autoliikkeestä sekä ylioppilaskunnasta. Sain molemmat paikat ja mietin, että menisin autoliikkeeseen, kun sieltä voisi saada auton käyttöön. Tulin kuitenkin tänne, sillä tämä työ vaikutti haastavalta ja mielenkiintoiselta”, Saarnisto kertoo.

Jyväskylää ei ollut nyt yli kolmekymmentä vuotta ylioppilaskunnassa työskennelleelle talousvastaavalle ollenkaan tuttu paikka.

“Pyörän ja kartan kanssa täällä silloin suunnistin”, hän nauraa.

Osmo Kääriäisellä sen sijaan on takanaan pidempi Jyväskylä-historia. Hän toimi muun muassa vuosina 1981-1982 ylioppilaskunnan puheenjohtajana. Lisäksi hän oli mukana käynnistämässä Kortepohjan ylioppilaskylän rakennustöitä rakennustoimikunnan puheenjohtajana.

“Kaksi kertaa pyysin siitä tehtävästä eroa, mutta ei minua siitä pestistä pois päästetty”, Kääriäinen myhäilee.

Elämä ja työt veivät miehen myöhemmin pääkaupunkiseudulle vakuutusyhtiö Pohjolan leipiin.

Kääriäinen kuitenkin piti asuntonsa myös Jyväskylässä, ja seurasi Kortepohjan tapahtumia aktiivisesti. Hän tiesi myös vuonna 1997, että Kortepohjan kiinteistöpäällikön paikka tulisi haun.

“Silloin Helsingin työhuoneeseeni ilmestyi kaksi miestä, jotka kertoivat, etteivät tule poistumaan huoneesta ennen kuin nimi on paperissa”, Kääriäinen nauraa.

Paperi oli Kortepohjan ylioppilaskylän kiinteistöpäällikön työpaikkahakemus, jolla Kääriäinen palasi lopullisesti takaisin Jyväskylään.

SAARNISTOLLA JA Kääriäisellä on monia sekä hyviä että huonoja muistoja Kortepohjan ajoistaan.

“Aloittaessani työssä ylioppilaskunnan rahatilanne oli tiukka. Ensimmäinen tehtäväni oli hankkia lisää aikaa ylioppilaskunnan lainoille. Ohjeeksi sain silloin alas ja kymmeniä tarjoilijoita, hovimestareita sekä toimistohenkilökuntaa jouduttiin irtisanomaan.

Saarnisto nimeää yhdeksi vaikeimmista paikoista 90-luvun laman ja sen vaikutuksen ylioppilaskuntaan. Ylioppilaskunnan ravintolatoiminta ajettiin silloin alas ja kymmeniä tarjoilijoita, hovimestareita sekä toimistohenkilökuntaa jouduttiin irtisanomaan.

“Ne tapahtumat ohjasivat jatkoa niin, että olen pyrkinyt hoitamaan asiat siten, ettei tuollaista tilannetta tule

Maija Saarnisto ja Osmo Kääriäinen auttavat vielä hetken seuraajiaan ennen lopullista lähtöään ylioppilaskunnasta.

enää”, Saarnisto huokaisee.

Ehdottomasti parhaimmaksi asiaksi työssään molemmat mainitsevat opiskelijoiden kanssa toimimisen.

“On ollut hyvä olla täällä fiksun ja monessa liemessä keitettyjen opiskelijoiden kanssa, vaikka heidän kanssaan joutuukin joskus väentämään asioista”, Kääriäinen nauraa.

ONHAN TÄMÄ VÄHÄN TÄLLAISTA ÄITINÄ JA ISÄNÄ TOIMIMISTA VÄLILLÄ OLLUT.

Saarniston toimenkuvaan kuuluu myös opiskelijoiden vuokranperintä. Parasta onkin ollut, kun raha-asiat on saatu kuntoon ja opiskelija on saanut taas elämän syrjästä kiinni.

“Yksi rankimmista paikoista oli se, kun yksi opiskelija ilmoitti, ettei jaks enää ja uhkasi tappaa itsensä. Soitin silloin Osmolle ja kysyin, mitä ihmettä oikein teen. Sain Kriisikeskus

Mobilen onneksi paikalle ja myöhemmin opiskelija ilmoitti, että asiat ovat kunnossa ja kiitti huolenpidosta. Se tuntui hyvältä”, Saarnisto kertoo.

“Onhan tämä vähän tällaista äitinä ja isänä toimimista välillä ollut”, Kääriäinen hymyilee.

HAASTAVASSA JA joskus myös vaikeassa työssä Saarnistoa ja Kääriäistä auttaakin se, että he ovat myös siviilissä kumppaneita.

Heidän tarinansa ensiaskeleet otettiin jo 80-luvulla, kun Kääriäinen oli ylioppilaskunnan edustajiston puheenjohtaja ja Saarnisto aloitteli työtään talousvastaavana.

“Itse en tätä muista, mutta kuulemma silloin kun Osmo kävi ensimmäistä kertaa taloustoimistossa, olin sanonut työkaverille, että olipa sen kanssa ihana jutella”, Saarnisto nauraa.

Yhteen pariskunta päätyi kuitenkin vasta, kun molemmat työskentelivät ylioppilaskunnalla.

“Pyysin Maijaa elokuviin kanssani ja hän pyysi pari päivää miettimisaikaa. Sen parin päivän jälkeen kysyin sitten että mennäänkö ja Maija kysyi, että mikä se elokuva olisi. Se oli “Elämä on

ihanaa” ja sitä hän se sitten oli”, Kääriäinen hymyilee.

Pariskunta yrittää pitää työnsä erillään henkilökohtaisesta elämästään, mutta joskus työt livahtavat myös vapaa-ajanpuheisiin.

“Jos esimerkiksi kaikki ne automaattit, kun olemme olleet matkalla mökille ja puhuneet töistä, meillä olisi yli-työtä aika paljon”, Kääriäinen nauraa.

PARISKUNTA KATSOO luottavaisin mutta haikein mielin tulevaisuuteen. Saarnisto on jo jättänyt työnsä seuraajalleen Anssi Kuivistolle ja Kääriäisen viimeisiin töihin kuuluu hänen seuraajansa perehdyttäminen hommaansa.

“Onhan se helpottavaa, ettei tarvitse enää joka ilta miettiä mikä vastuu täällä oikein on. Itse ehkä olen vielä josain pienessä roolissa näissä kesken-eräisissä rakennusprojekteissa”, Kääriäinen toteaa.

Saarnisto ja Kääriäinen asuvat itsekin Kortepohjassa, mutta nyt tarkoitus on irrottautua ylioppilaskunnasta lopullisesti.

“Iltalenkillä ehkä käydään muistelemassa vanhoja”, he hymyilevät.

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuvat **Suvi-Tuulia Nykänen** ja **Laura Käätä**

KAUPUNKI JALKOJENI ALLA

MUISTOT. Koti on siellä missä sydän on, sanotaan. Avasin sydämeni Jyväskylälle ja kävelin paljain jaloin rakkaimmat paikkani rakkaimmassa paikassani.

Asfaltti, kivisora, ylämäki, alamäki, silta, silta ja silta. Siitä tuntuu **kampus** jalkojen alla. **Rantaraittia** on korjattu sileällä asfaltilla, joka saa rikkonaiseen ja repaleiseen alustaan jo tottuneilta jaloilta kiitosta.

Hannikaisenkadun ylittävä silta, sen metalliportaat. Sattu muuten aivan helvetisti. Onneksi mukana on lenkkareilla varustettu ystävä, joka kannustaa portaiden alapäässä. Kiitos Laura.

Tupakantumpeja, sylkimällejä, yhdet linnunsiiwet. Ei ainuttakaan lasinsirua. Ainoat paper roskat löytyvät **Matkakeskukseen** roskapöntöstä. Jyväskylän kadut saavat siisteystään tenttiarvosanaksi 4.

una-asemalta se usein lähtee. Se lähtee valkovichreistä luotitykeistä, massiivisesta punaruskeasta tönöstä ja Kalpiksen herkkujonosta. Tutun tuntemattoman naisen kuulutusäänistä ja Matkakeskusten tuoksusta. Ritilän yli vyöryvästä matkalaukusta ja ensimmäisistä liikennevaloista. Jännityksestä.

Jyväskylä-elämä.

Minäkin lähdin juna-asemalta. Lähdin kartan kanssa metsästä-mään kotiin, joka ei ollut vielä kotia nähnytään. Ei se mitään, en minäkään häntä. Kuljin Kauppadun väärästä päästä oikeaan ja tömäytin matkalaukun tyhjän asunnon sisäpuolelle. Ikkunasta näkyi Pommi-baarin takaovi ja etupihalta strippibaari.

Yliopisto tuntui alussa vieraalta ja pelottavalta paikalta. Instituutiolta. Tieteen keskus ei ollutkaan sama asia kuin tiedekeskus Heureka. Aakkosten muotoiset rakennukset ahdistivat, sekoittivat ja saivat kaipaamaan vanhaan. Vanha se oli onneksi yliopistokin, ainakin rakennusten kunnosta päätellen. Akateemisen tuoksun sijaan luentosalissa tuoksuikin rehellinen home. Silti kiinnosti. Sininen hökötyks kirjaston edessä, ihmeellisen paljon kivetystä ja puita keskellä kaupunkia. Siltoja yhdistämässä kampuksen eri osia ja erilaisia ihmisiä.

Ensimmäiseksi opin sanan akateeminen vapaus. Kaiken uuden keskellä pilkoin sanan kahtia, unohtin akateemisen ja otin vapauden. Kielsin kiellot ja elin. Alkoholin käyttö julkisella pai-

kalla on rikos, suihkulähteessä ei saa peseytyä. Krapulassa luennolle saapuminen ei ole suvaittavaa.

Toistan: kielsin kiellot ja elin.

Sydäntalvella kävelin viimoissani aina venäjän tunnille Rantaraittia pitkin. Se karaisi ja opetti. Puoli kahdeksalta aamulla tammi-kuussa maailma ja Jyväskylä näyttivät kovin erilaiselta. Kauniimalta, itse asiassa. Yliopistolle hiihtävät hiihtäjät hihityttävät ja Agoran sokaisevat valot saivat jäätyneet poskipäät kääntymään hymyyn.

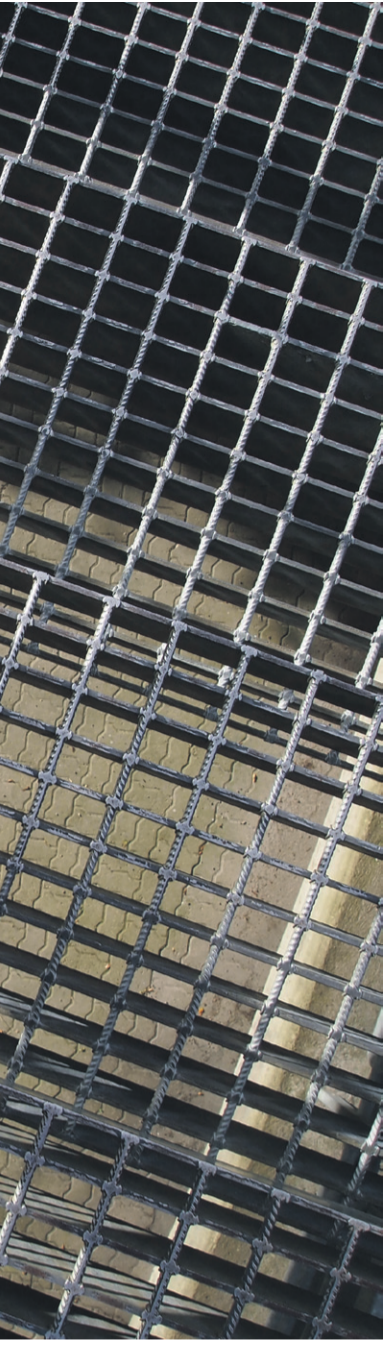
Tuntui hyvältä.

Keväällä menin samaiselle potjotustunnille Kirkkopuiston läpi. Aurinko paistoi. Väillä oli aivan pakko heittää Converse kivitykselle ja kokeilla aamunkosteaa nurmikkoa jalkapohjissa. Märkä multa muistuttaa mututuntumalla määmiä. Kutitti pohjan lisäksi sielua.

Tuntui hyvältä.

Kaupunki ja Kauppatu. Yöllä pelottomalla tavalla pelottava. Missään muualla en ole uskaltanut juosta yksin viiden aikaan aamulla ilman kenkiä tahmaisen Kirkkopuiston kujaa pitkin nukahdettuani tuntemattoman ihmisen sohvalle. Missään muualla en myöskään ole yrittänyt kiivetä ylöspäin kymmeniäkymmeniäkymmeniä portaita kyseenalaisessa kunnossa.

Niin, ne portaat. Asia ja käsite itsessään. Verta, hikeä ja kyneleitä. Jyväskylässä on yksi paikka, johon kaikki nämä kolme sanaa voi yh-

JOKAINEN MATKA ON HYVÄ KULKEA YSTÄVÄN KANSSA.

Siisteystarkastuksen jälke-
keen poiketaan **Kauppakadulta Harjulle**, jossa jyl-
lävät ajatusten lisäksi maitohapot. **Kirkkopuis-
ton** nurmi taas tuntuu ke-
säiseltä hiekkarannalta.

Siitä se alkoi ja siihen se päättyi. **Väinön-
kadun** risteyksessä, Punaisten lyhtyjen
alle. Tai itseasiassa päälle. Siellä on koti.

distää ja kiinnostaa. Kolme kovaa kerrostumaa, joissa joskus ja usein yksikin askel on liikaa.

Ne ovat Harjun portaat. Niitä pitkin olen vimponut veren ma-
ku suussa liikuntainnoissani, niitä pitkin olen hikoiluttanut itseäni
humalluttava urheilujuoma kädessäni. Vapaaehtoisesti niitä pit-
kin olen taistellut tietäni ylöspäin sunnuntai-aamuna kello neljä
tullakseni tunnin päästä takaisin kun maanantaiaamun jat-
kot ei olleetkaan niin hyvä juttu.

Mutta kun sinne huipulle lopulta pääsen, tiedän ja tunnen itseni
voittajaksi. Selvisin tästäkin. Ei ole asiaa, josta en selviäisi.

Paitsi ehkä seuraavana aamuna.

Jakautunut Jyväskylä. Ensin on Harju, sitten moottoritie, sitten järvi. Ja sitten on ylä- ja alakaupunki. Kukaan ei tiedä mistä mi-
käkin alkaa, mihin mikäkin loppuu ja mihin mitään kuuluu. Yläkaupungilta alakaupungille on ikäpolvien matka, henkisesti ai-
nakin. Alakaupunki on kaupallisuuden keskittymä ja yläkaupunki taiteellisuuden työssija. Joskus olen miettinyt, valuuko älykkyyden yli-
opistolta ja yläkaupungilta alaspäin kohti Kompassia. Ehkä se Kirkkopuiston kadun tahmaisuus onkin järjeä, fiksuutta, ajatuksia.

Minä taistelen välikaupungilla. Asun alhaalla ja elän ylhäällä. Kierrän mielelläni Sohvit, Vakkarit ja Iloket, mutta alakaupungin
aavasta minua ei saa mihinkään. Ei, vaikka bussit olisivatkin kilpai-

lukykyisissä hinnoissa ja ikkunasta näkisin Yläkaupungin Yön ta-
pahtumatarjonnan. Ei, vaikka yliopistolle kehtaisi vapaapäivänakin
könytä syömään ja Kortepohjaan olisi niin paljon lyhyempi matka.

Ja sitä paitsi jakautunut on hyvä. Saa parhaat kaikesta, kakut ker-
masta.

Kuljin tämän avojalkaisen matkani ystävän kanssa. Laura aloitti
opinnot kanssani samaan aikaan vuosi sitten, ja tuntui oikeal-
ta kävellä tämä matka juuri hänen kanssaan. Vuosi sitten pu-
huimme pikkufukseina pikkuhirpakoista, nyt isoina kakkosvuoti-
sina kaksioista ja parisuhteista. Edelleenkin mistään mitään ym-
märtämättä.

Vielä enemmän kuin Jyväskylää paikkana, minä rakastankin sen
ihmisiä. Sitä kun Kauppakadulla kävelee vastaan tuntemattomia
tuttuja ihmisiä. Sitä kun Vakiopaineessa näkee illasta toiseen liikaa
samoja naamoja, sitä kun voi aina pyytää ystävän kylään tai kut-
sua itsensä jonnekin kahville. Ihmisiin kiteytyy Jyväskylän ihanuus.

Äitini tapasi aikoinaan sanoa, että tee mitä teet, kunhan olet on-
nellinen. Kunhan et kadu mitään tai tee mitään kaduttavaa.

En ole katunut päivääkään Jyväskylän valintaani. Täällä todennä-
köisesti vietän elämäni parhaimmat vuodet, niin kuin kymmenet-
ja sadat tuhannet opiskelijat minua ennenkin.

Täällä elän. Onnellisena.

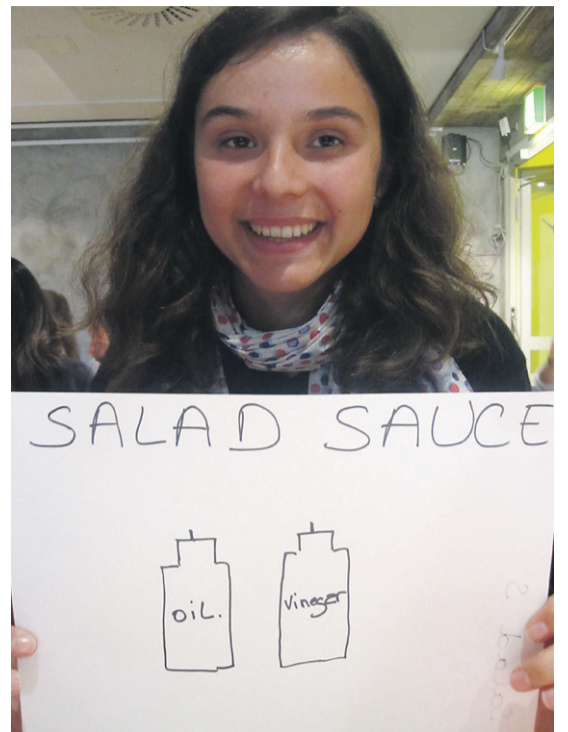
text and photos **Petra Nykänen**

BORJA AND DAVID, SPAIN, 3 WEEKS IN FINLAND
 "Most of the Finnish foods we've had have been very good. However, very often they're too greasy for us. You use a lot of butter in Finland, we prefer oil. We have been eating in Ilokivi and once when we were there they put lingonberry jam next to our rice and meat. For us that was a big deal! We didn't like it at all! In our country we don't really mix salty and sweet things together."

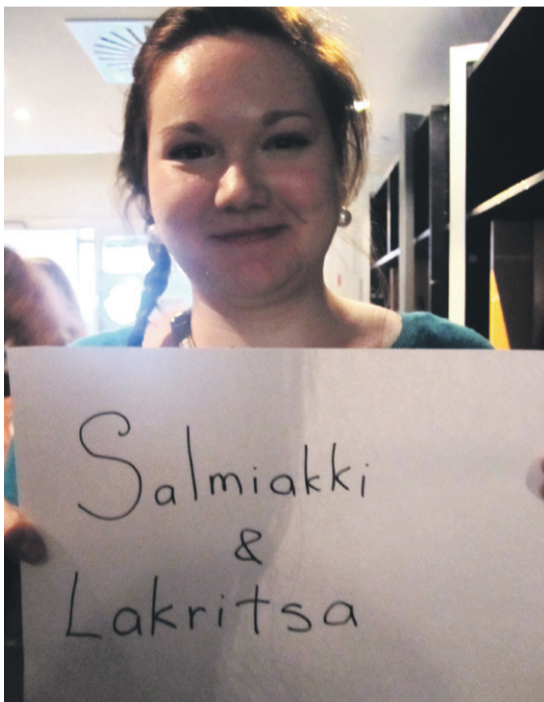
SALADIN, MOROCCO, 1 YEAR IN FINLAND
 "I hate mämmi! It sucks! Also salmiakki is really bad. It tastes like medicine. Food is much better in Morocco because it's a lot spicier. Here the food is so bland. I do like for example mashed potatoes and fish though."

JEANNE, FRANCE, 1 WEEK IN FINLAND
 "I tasted reindeer and it was good. I don't like the food in the university cafeterias. At Agora it's better though. I think there are a lot of chemicals in Finnish foods. Natural flavors would be better. Finns eat a lot of potatoes. I don't like to eat potatoes with everything. The worst thing I've had in Finland so far is the salad sauce. It's too heavy. In France we use only vinegar and oil with salad."

Let's talk food...

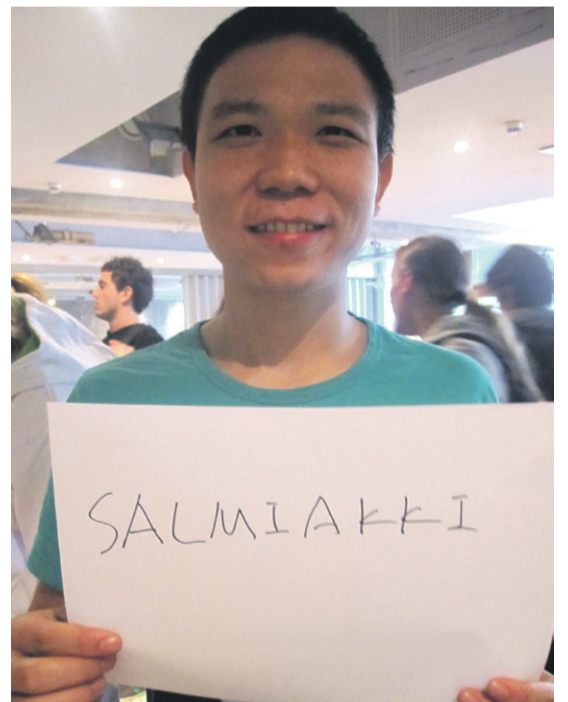
YÄKI! We asked six exchange students to share their experiences and thoughts on Finnish food. We surveyed the likes, the dislikes and the surprises. The most common astonishment seemed to be our preference for candy that instead of sugar tastes like ammonium chloride. Welcome to Finland!

VALERIA, RUSSIA, 5 YEARS IN FINLAND
 "I can't stand salmiakki! Or lakritsa. For me those two are the same thing. I think salmiakki tastes like medicine. I know only one Russian person who actually likes it. I also can't understand why Finnish people eat so much microwave stuff, prepared food. It's weird. You can make much better food yourself. I love to make mashed potatoes. It's my favorite and I can eat it just by itself. I also like it with salmon."

SUNNY, SOUTH KOREA, 1 MONTH IN FINLAND
 "Salmiakki is terrible! Candy is supposed to be sweet, not salty! Finnish people drink a lot of coffee and it's very good here. I also like pulla and karjalanpiirakka. I don't think there are so many traditional Finnish foods. At least I haven't gotten to taste them. In Jyväskylä I see a lot of Italian-style restaurants and places for kebab. I wish there was also a Finnish restaurant where I could taste your traditional dishes."

CHENG, CHINA, 5 YEARS IN FINLAND
 "For me salmiakki was a shock! I don't like its taste at all. In general, I think there isn't enough flavor in Finnish foods. However, I have grown into the culture and learned to like some foods of this country. When I was working in a hotel I had to cook some Finnish dishes like karjalanpaisti. Cooking the foods taught me a lot. These days I'm also ok with the student restaurants. Food tastes good but before I had to use Tabasco sauce with everything."

Menot

"AJATUSTEN ITÄMERI, AURINGON POIKA, VAPAUDEN VATUPASSI, RAKKAUDEN RENKI, KAAVALUONNOSTEN KAPTEENI, ETEERISYYDEN EITTÄMÄTÖN ENO..."

Ghetto Partyssa esiintyvä Dxxxa kuvailee itseään Facebook-sivullaan.

Syksyn saapuessa festarit siirtyvät sisätiloihin. Vuonna 2008 aloittanut Höstfest valtaa jälleen Ilokiven. Kortepohjan Rentukassa taas lavalle nousevat rytmimusiikin vaihtoehtonimet kahden päivän Ghetto Party -festareilla.

tekstit **Petri Kaikosuo**

25.9. KAMPUKSEN KENTTÄ

KULTTUURI-COOPER on teatterimies **Antti Suoran** masinoima kummallinen perinne, jossa kulttuuriväki ja muut rapakuntoiset hipit menevät juoksemaan itselleen veren maun suuhun yhtenä keskiviikkona kello 15. Toinen samanhenkinen vuoden kohokohta on Pukki-marssi 22.12. Sinne vaan hölkkäämään hopoti hoil!

20.9.-3.11. VAKIOPAIN

NÄYTÄT vieraalta rakas on **Marjo Niemen** käsikirjoittama komediallinen draama surusta, odo-duksesta, yksin jäämisen pelosta sekä petetyksi tulemisesta. Tuskaa ja tunnistettavia tunteita.

25.-28.9. YMPÄRI JYVÄSKYLÄÄ

Kahdeksatta kertaa järjestettävä **Tanssin aika** tuo nähtäväksi monenmoista jännittävää ja kiinnostavaa nykytanssia. Esimerkiksi festivaalin taiteellisen johtajan **Teemu Kyytisen** Tanssiryhmä **Off/Balancelle** koreografoima teos **Void** on kuin pulputen liikkuva meditaatio, jossa tanssijat heittäytyvät alati muuntuvaan, virtuoottiseen liikkeeseen hakeutuen kohti tyhjentymistä.

Esityksiä kaupunginteatterilla, huoneteatterilla, Popparissa, Matkakeskuksella, kaupunginkirjastolla, Siltasalissa ja tanssiopistolla.

11.-12.10. ILOKIVI

Laulurastas palaa rikospaikalle

"**UNDIE**" (sanoista "indie" ja "underground") -festivaali **Höstfest** on muutama vuodessa ja vakiinnuttanut paikansa yhtenä Jyväskylän syksyn tunnelmallisimmista kohokohdista.

Tapahtuman joka ikisessä yksityiskohdassa näkyy, tuntuu, maistuu ja haistaa kotikutoinen itse tekemisen meininki ja rakkaus. Kynttilät loimottavat ja vegepannu tuoksuu. Ihmiset ovat hyväntahtoisia, älykkäitä ja mukavia. Fasismi on poissa.

Höstfestin 2013 perjantaina nähdään sellainen ihme kuin yhden Suomen reggaen edelläkävijän, jyväskyläläisen **Laulurastaan** toinen tuleminen. Yhtye oli aktiivisimmillaan vuosituhanen vaihteessa ja on nyt koonnut rivinsä muutamalle comeback-keikalle. Luvasa on varmasti tunteikas keikka, josta ei sanomaa puutu. Babylon!

Muista esiintyjistä mainittakoon japanilainen **Damo Suzuki Network**, joka soittaa Höstfestissä isäntien valitsemi-

KYNTTILÄT LOIMOTTAVAT JA VEGEPANNU TUOKSUU.

ANTTI SAARAINEN

Taiderock-yhtye Color Dolor esiintyy Höstfestin perjantai-illassa.

en suomalaisten muusikkojen eli "palkallisten ääniaaltojen" kanssa. Tältäkin keikalta on lupa odottaa ainutlaatuisia viboja.

Ellei tämä vielä riitä, niin suomalaisen 2000-luvun undergroundin kenties kovin apostoli **Joose Keskitalo** esiintyy Höstfestissä ensimmäistä kertaa uuden trionsa kanssa. **Radiopuhelimet** ja **Panssarijuna** näyttävät sitten illalla närhen munat niille, jotka tarvitsevat ryminää saadakseen höpinää tötteröön.

Höstfestissä voi nauttia hyvästä musasta ja hyvistä fiiliksistä, pitää hauskaa hyvässä seurassa sekä parantaa maailmaa, jos sattuu haluamaan. Vakio-paineen päiväklubilla on hyvä keräillä itseään lauantai-iltaa varten. Tarjolla on evästä ja tunnelmallista musiikkia, josta vastaavat **Barry Andreusin Disko**, **Vaino Tuonela ja Kerettiläiset** sekä **Steenkaarina**. Ei hullumpi konsepti tämä Höstfest.

3.-6.10. JYVÄSHOVI, POPPARI, PUBLIC CORNER

JOS KERRAN elämässään aikoo käydä Jyväshovissa, niin esimerkiksi Blues Live -festivaalin aikaan kannattaa se tehdä. Vuodesta 1981 järjestetyn tapahtuman tähtinä kuullaan yleensä amerikkalaisia bluesstara, joista kukaan ei ole koskaan kuullut, koska he ovat bluesstara. Lisäksi tarjolla on kotimaisen bluesin suuria tuntemattomia. Tällä tapahtumalla on sielu. Tämän vuoden pääesiintyjä on **Larry McCray**. Tuomio, Kone & Setä (Koponen), niin e se mitä. Eivät kaikki voi olla yhtä lähiöuskottavia ja UG niin kuin GPF on.

10.10. TANSSISALI LUTAKKO

KJKL Punk/HC Sessions kokee uuden tulemisen tänä syksynä, kun puuhamies **Ville Angervuosi** palasi Lutakon hommiin. Ensimmäisellä kerällä mukana ovat **Jaakko & Jay** -miesten sähköisen bändi **Tax**, **Remissions** ja **Ydinaseeton Pohjola**. Sinne vaan yhtymään anarkiaan! Salaisena tietona voidaan jo nyt paljastaa, että seuraavalla kerralla 16.11. tapahtumassa esiintyvät **Pertti Kurikan Nimipäivät**, **Rattus**, **J.Miettinen plays Shitter Limited** ja **Neuroosiliitto**.

ISMO KORHONEN

4.-5.10. RENTUKKA

GHETTO PARTY Festivaali täryttää kaksi päivää vaihteista rytmimusiikkia Rentukassa. Ohjelmisto koostuu kotimaisista rytmimusiikkiartisteista, jotka eivät ole juuri näillä lakeuksilla esiintyneet. Jos et ole koskaan kuullut artisteista, kuten **Kaucas** (kuvassa), **Dxxxa & Hzzzt** tai kollektiivist nimeltä **Reilukerho**, niin e se mitä. Eivät kaikki voi olla yhtä lähiöuskottavia ja UG niin kuin **GPF** on.

10.10. KAUPUNGINKIRJASTO

KUOPIOLAISYNTYINEN jyväskyläläisru-noilija, pyöränrakentaja ja mehiläistenhoitaja **Olli-Pekka Tennilä** (s.1980) lukee runojaan pääkirjaston aikuistenosastolla, kirjaston 2. kerroksessa. Tennilä voitti vuoden 2013 Runeberg-palkinnon teoksellaan Yksinkeltainen on kaksinkeltaista (2012). Hän kuuluu Osuuskunta Poesian perustajajäseniin.

KAMPUSKINO

PETTERI KALLIOMÄKI ARVOSTELEE ILOKIVEN TULEVAT NÄYTÖKSET

Amour

MICHAEL HANEKE, 2012

TI 24.9. KLO 19.00

Ahdistuksen alueella yleensä taitavasti operoiva Haneke luis-kahtaa totaalisesti sosiaalipor-noon tässä iäkkäiden ihmisen rakkaus- ja sairaskertomuk- sessa.

Monumentaalista tasoa olevasta näyttelijäkaartista (**Riva, Trintignant, Huppert**) huolimatta teos on lähinnä niljakas- ta tunne-eksploraatiota inhimil- lisen arvokkuuden kustannuk- sella.

ARVOSANA: 1/5

What Maisie Knew

DAVID SIEGEL & SCOTT MC- GEHEE, 2013

MA 30.9. KLO 19.00

Älykkäästi ja sydämellisesti hah- motettu Henry James -moder- nisaatio kuvaa erään huolta- juuskiistan tarinan tiukasti kuusi- vuotiaan lapsen näkökulmasta. Lopputuloksesta huokuu nyky- elokuville poikkeuksellinen hu- manismi ja pohjimmainen usko ihmiseen.

ARVOSANA: 5/5

Ensimmäinen opettaja

ANDREI MIHALKOV- KONTŠALOVSKI, 1965

MA 30.9. KLO 21.00

Sekä kansallisromanttiselta että sosialistiselta kannalta kauniste- lematon **Aitmatov**-filmatisointi kertoo Kirgisian perämälle saa- puvasta bolševikkiopettajasta, joka kohtaa kyläyhteisön pen- seyden ja passiivisuuden. Vuo- sikymmenensä olennaisimpia neuvostoelokuvia.

ARVOSANA: 5/5

The Act of Killing

JOSHUA OPPENHEIMER, 2012

TI 1.10. KLO 19.00

Groteski dokumenttijäyrä, jos- sa Indonesian vuosien 1965-66 massamurhien toteuttajat re- konstruivat veritöitään kame- roiden edessä vapaasti valitse- miensa lajityyppien puitteissa, gangsterielokuvasta musikaaliin. Teos kasvaa sisäistetyksi läpi- leikkaukseksi edelleen sairaasta yhteiskunnasta, jossa korruptio kukoistaa ja eilispäivän psyko- paatit havittelevat itselleen paik- koja parlamentista.

ARVOSANA: 5/5

teksti ja kuvat **Tatu Onkalo**

Soijassa suurin ero

HINNAT. Jylkkäri vertaili tavallisten ruokatuotteiden hintoja 11 kaupassa. Yllätys yllätys, halvimman korin saa automarketista - jos vain jaksaa pyöräillä.

Opiskelijan ruokakori koottiin kilohinnaltaan halvimista tuotteista, joten mukana on paljon kauppojen omia merkkejä. Esimerkkiopiskelijamme poimi ostokassiansa aamiastarpeita, askeettisen spagettiaterian ainekset (liha- ja kasvisversio) ja illaksi maltillisen määrän saunakaljaa. Jotta vertailu olisi mielekäs, käytimme kilohintoja ja viitteellisiä pakkauskokoja.

Joissakin tuotteissa mukaan otettiin vain kohtuullisen kokoiset pakkaukset. Tarjoukset pyrittiin rajaamaan vertailun ulkopuolelle, mikäli mahdollista. Kauppareissulla huomasimmekin, että kunnan hintahaukka saattaa säästää pitkän sentin juoksemalla kampanjojen perässä.

Automarketit olivat halvimpia, mutta yllätyksiäkin paljastui. Soijarouheen suurkuluttajan kannattaa tarkkailla hintoja, sen sijaan jauheliyhansyöjälle on melko sama, mistä paketin nappaa mukansa. Pieni juustopakkaus olikin edullisen kaupan maineessa olevassa perhemarketissa yllättävän kallis. Täysin samasta jogurtista joutui pikkukaupassa maksamaan kaksinkertaisesti halvimpaan verrattuna, mutta tomaattimurska olikin selkeästi halvinta lähikaupassa.

Herkkusuille vertailimme myös suklaan hinnan. Halpissuklaiden laatu on sen verran makuasia, että päätimme ottaa mukaan paikallisen tuotemerkin. Pandaa ei ole Lidl:n valikoimissa, joten jätimme sen varsinaisesta ostoskorista pois.

BANAANIT

Kilohinta

- Citymarket: **0,99 €***
- Lidl: **1,25 €**
- Prisma: **1,25 €**
- Mestarin Herkku: **1,55 €**
- S-Market: **1,55 €**
- Sale: **1,59 €**
- Siwa: **1,59 €**
- K-Supermarket: **1,75 €**
- K-Market: **1,79 €**
- Minimani: **1,89 €**
- M-Market: **1,99 €**

*Tarjous

PORKKANAT

Kilohinta, ei yli kilon pusseja

- Prisma: **0,85 €**
- K-Citymarket: **1,29 €**
 - Minimani: **1,29 €**
 - K-Supermarket: **1,39 €**
 - Lidl: **1,39 €**
- K-Market: **1,49 €**
- Siwa: **1,49 €**
- S-Market: **1,55 €**
- Mestarin Herkku: **1,59 €**
- Sale: **1,69 €**
- M-Market: **1,98 €**

KEVYTMAITO

Litrahinta

- Lidl: **0,74 €**
- Prisma: **0,77 €**
- K-Citymarket: **0,80 €**
- Minimani: **0,89 €**
- Mestarin Herkku: **1,05 €**
- S-Market: **1,05 €**
- K-Supermarket: **1,07 €**
- M-Market: **1,07 €**
- Siwa: **1,12 €**
 - K-Market: **1,17 €**
 - Sale: **1,19 €**

EDAM-JUUSTO

Alle 500 g pakkaus, kilohinta

- K-Citymarket: **6,83 €** (Pirkka, 350 g)
- Lidl: **6,98 €** (Milbona, 400 g)
- K-Supermarket: **7,11 €** (Pirkka, 350 g)
- Mestarin Herkku: **7,30 €** (X-tra, 500g)
- Sale: **7,30 €** (X-tra, Saksa, 500 g)
- S-Market: **7,30 €** (X-tra, 500 g)
- K-Market: **7,38 €** (Pirkka, 500 g)
- Prisma: **7,98 €** (X-tra, 500 g)
- Minimani: **9,58 €** (Arla, 500 g)
- M-Market: **9,98 €** (Valio Arkijuusto, viipaleet 500 g)
- Siwa: **10,98 €** (Arla, 500 g)

RUISLEIPÄPALAT

Kilohinta

- Prisma: **2,42 €** (Rainbow)
- Lidl: **2,56 €** (Leipä Aitta)
- Minimani: **2,57 €** (Elonen)
- K-Citymarket: **2,78 €** (Perheleipurit)
- Mestarin Herkku: **2,64 €** (Rainbow)
- S-Market: **2,64 €** (Rainbow)
- Sale: **3,00 €** (Rainbow)
- K-Supermarket: **3,02 €** (Vaasan)
- K-Market: **3,31 €** (Pirkka)
- Siwa: **3,91 €** (Vaasan)
- M-Market: **3,98 €** (Vaasan)

JOGURTTI

Maustettu jogurtti, litran purkki

- Prisma: **0,99 €** (Valio Arkijogurtti)
- K-Citymarket: **1,09 €** (Valio Arkijogurtti)
- Mestarin Herkku: **1,15 €** (Valio Arkijogurtti)
- S-Market: **1,15 €** (Valio Arkijogurtti)
- Minimani: **1,20 €** (Valio Arkijogurtti)
- Sale: **1,25 €** (Valio Arkijogurtti)
- Lidl: **1,39 €** (Milbona)
- K-Supermarket: **1,56 €** (Valio Arkijogurtti)
- K-Market: **1,99 €** (Valio Arkijogurtti)
- Siwa: **1,99 €** (Arla-Ingman)
- M-Market: **2,29 €** (Valio)

SUKLAA

Panda-maitosuklaalevy 130 g

- Prisma: **1,45 €**
- Mestarin Herkku: **1,49 €**
- Minimani: **1,49 €**
- S-Market: **1,49 €**
- K-Citymarket: **1,49 €**
- K-Supermarket: **1,50 €**
- Sale: **1,59 €**
- M-Market: **1,69 €**
- Siwa: **1,69 €**
- K-Market: **1,79 €**
- Lidl: Ei valikoimassa

KESKIOLOT

Litrahinta

- Minimani: **2,21 €** (Karjala)
- Lidl: **2,24 €** (Nobelander)
- Prisma: **2,24 €** (Koff)
- Mestarin Herkku: **2,39 €** (Koff)
- S-Market: **2,39 €** (Koff)
- K-Citymarket: **2,42 €** (Pirkka)
- Sale: **2,42 €** (Koff)
- K-Supermarket: **2,88 €** (Pirkka)
- Siwa: **2,97 €** (Karjala, pullo)
- K-Market: **3,12 €** (Olvi, pullo)
- M-Market: **3,30 €** (Lapin Kulta)

TOMAATTIMURSKA

Kilohinta

- M-Market: **1,18 €** (Eldorado)
- Lidl: **1,30 €** (Nostia)
- Mestarin Herkku: **1,30 €** (X-tra)
- Prisma: **1,30 €** (X-tra)
- S-Market: **1,30 €** (X-tra)
- K-Citymarket: **1,32 €** (Euroshopper)
- K-Supermarket: **1,32 €** (Euroshopper)
- K-Market: **1,38 €** (Euroshopper)
- Sale: **1,38 €** (X-tra)
- Siwa: **2,54 €** (Eldorado)
- Minimani: **2,70 €** (Eldorado)

JAUHELIHA

400 gramman pakkaus, kilohinta

- Prisma: **2,55 €** (Rainbow)
- K-Citymarket: **2,59 €** (Pirkka)
- K-Market: **2,59 €** (Pirkka)
- K-Supermarket: **2,59 €** (Pirkka)
- Mestarin Herkku: **2,59 €** (Rainbow)
- S-Market: **2,59 €** (Rainbow)
- Minimani: **2,65 €** (Snellman)
- M-Market: **2,79 €** (Snellman)
- Sale: **2,79 €** (Rainbow)
- Lidl: **2,99 €** (Reilu)*
- Siwa: **2,99 €** (Snellman)

*Lidl:n jauheliha nauta-sikaa, muut sika-nautaa.

OSTOSKORIEN HINNAT YHTEENSÄ:

Jauhelihalla / soijarouheella

- Prisma (Palokka):** 17,50 € / 17,70 €
- Citymarket (Keljo):** 18,30 € / 17,59 €
- Lidl (Keljo):** 18,28 €
- S-Market (Savela):** 19,23 € / 19,49 €
- Mestarin Herkku:** 19,25 € / 19,51 €
- K-Supermarket (Länsiväylä):** 20,45 € / 20,46 €
- Sale (Kortepohja):** 21,26 € / 21,36 €
- Minimani:** 21,55 € / 20,88 €
- K-Market (Kymppi):** 22,22 € / 23,92 €
- Siwa (Tapionkatu):** 25,66 € / 26,96 €
- M-Market (Kotiväylä):** 25,68 € / 27,08 €

Korin sisältö: Litra maitoa, 500 g juustoa, 500 g ruisleipää, litran purkki jogurttia, 400 grammaa jauhelihaa, 500 grammaa soijarouhetta, kilo spagettia, 500 grammaa tomaattimurskaa, kilo porkkanoita, 500 grammaa sipulia, kilo banaaneja, 500 grammaa jäävuorisalaattia, olutta litra (noin kolme pikkutölkkiä).

Hinnat kerättiin viikoilla 36-38. K-kauppojen hinnat saattavat vaihdella jonkin verran kauppiasta riippuen, myös Siwoissa saattaa olla pieniä hintaeroja. S-ryhmän ja Lidlin liikkeissä hinnat ovat samat.

*Lidlin valikoimassa ei ollut soijarouhetta

SPAGETTI

Kilohinta

- **Lidl: 0,98 €** (Combino)
- **Prisma: 0,99 €** (X-tra)
- **K-Citymarket: 1,05 €** (Euroshopper)
- **K-Supermarket: 1,05 €** (Euroshopper)
- **Mestarin Herkku: 1,05 €** (X-tra)
- **S-Market: 1,05 €** (X-tra)
- **K-Market: 1,55 €** (Pirkka)
- **Minimani: 1,79 €** (Myllyn Paras)
- **M-Market: 1,98 €** (Eldorado)
- **Sale: 2,05 €** (Barilla)
- **Siwa: 2,19 €** (First Price)

SOIJAROUHE

Tumma tai vaalea, kilohinta

- **Minimani: 3,96 €** (Sallinen)
- **K-Citymarket: 4,10 €** (Risetti)
- **K-Supermarket: 5,20 €** (Sallinen)
- **Prisma: 5,50 €** (Soyappéitit)
- **Mestarin Herkku: 5,70 €** (Soyappéitit)
- **S-Market: 5,70 €** (Soyappéitit)
- **Sale: 5,78 €** (Soyappéitit)
- **M-Market: 8,38 €** (Soyappéitit)
- **K-Market: 8,58 €** (Soyappéitit)
- **Siwa: 8,58 €** (Soyappéitit)
- Lidl: Ei valikoimassa

SIPULIT

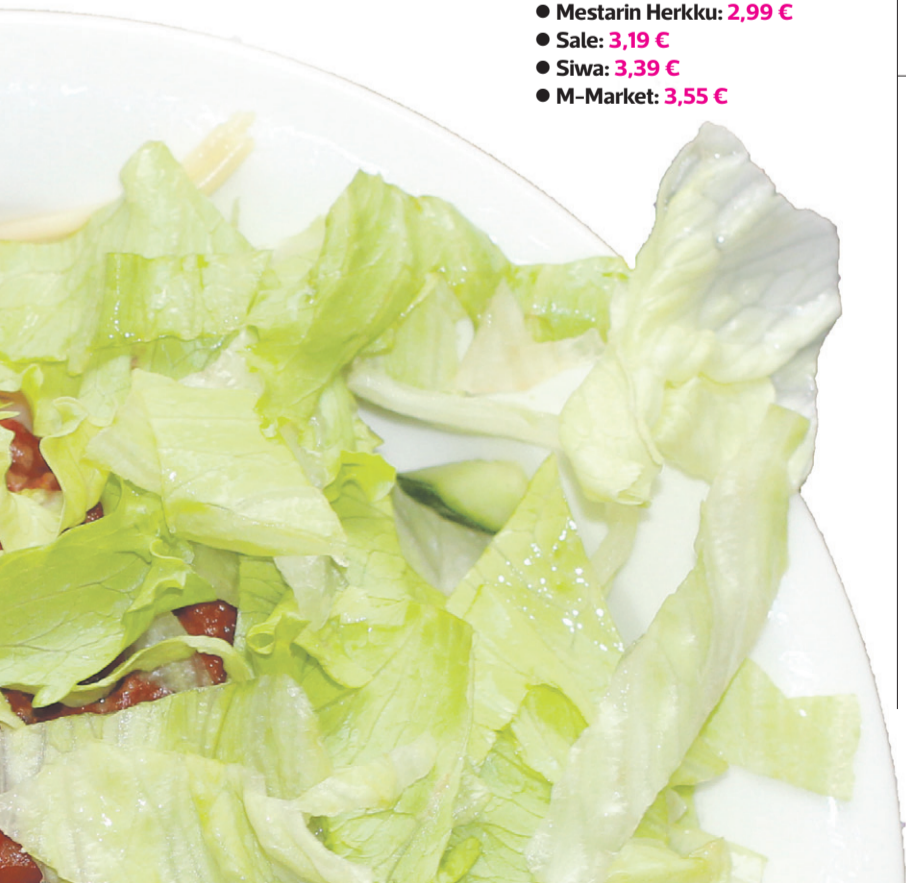
Kilohinta

- **Lidl: 1,29 €**
- **Minimani: 1,49 €**
- **K-Citymarket: 1,55 €**
- **K-Supermarket: 1,55 €**
- **Mestarin Herkku: 1,55 €**
- **Prisma: 1,55 €**
- **S-Market: 1,55 €**
- **K-Market: 1,65 €**
- **Sale: 1,65 €**
- **Siwa: 1,79 €**
- **M-Market: 1,85 €**

JÄÄVUORISALAATTI

Kilohinta

- **Prisma: 2,49 €**
- **S-Market: 2,99 €**
- **K-Citymarket: 3,29 €**
- **K-Supermarket: 3,29 €**
- **K-Market: 3,39 €**
- **Lidl: 2,49 €**
- **Minimani: 2,89 €**
- **Mestarin Herkku: 2,99 €**
- **Sale: 3,19 €**
- **Siwa: 3,39 €**
- **M-Market: 3,55 €**

PASKA KOTISEUTU

ERI PAIKKAKUNNILTA TULEVAT OPISKELIJAT HAUKKUVAT KOTIKUNTANSA OMALLA MURTEELLAAN.

Lokinpaskaa ja vanahoja taloja

MÄÄ OON kotosin Kalajoelta. Sen perrään pittää aina sanua, että se on se misä on Hiekkasärkät. Mistää muusta tätä kaupunkia ei sitte tunnetakkaan.

Särkällä o joka kesä Kalajoen Juhannus, mistä paikalliset yrittää enimmäkseen pysyä niin kaukana ku vaa mahdollista. Sen jäljiltä on rannat ja mehtät aina ihan täynnä roskaa. Tänä kesänä Särkille iski hirviä katastrofi ku etelästä tullu lokkiparvi pasko rannan uima-kelevottomaksi, eli kohta varmaan pyssyy poisa turistikki.

Jos uimaa ei pääse niin sitte voi tietty mennä paariin juomaan. Neki o yhtä lukkuun otamata kaikki Särkillä. Sinne on keskustasta seittämän tai kaheksan kilometriä, joten viikoloppuöisin taksikuskit saa varmaa aika hyvät rahat.

KALAJOEN KESKUSTASA historia näkky. On pari uutta kerrostalua ja muutama vanaha talorrotisko, jokka on romahtamaisillaan, mutta niitei saa purkaa ku ne on suojeltu. Yks koitettiin kerran myyä kaupungille eurolla, mutta kaupunki ei ostanu.

Muutama vuosi sitte Kalajoelle puuhattiin jottain hiiskatin isua monitoimiareenaa ja kahta kauppakeskusta. Areenan tontinki sai eurolla ku lupas hankkia rahotuksen (45 miljona) ja rakentaa sen. Ei oo ainakaan vielä halleja eikä kauppakeskuksia kuulunu. Niitä ootelles kalajokiset käy tekemäsä vaateostoksensa Ylivieskasa ja Kokkolasa. Toiseen aijjaa autolla puoli tuntia ja toiseen tunnin.

Ja se on muuten sitte kalajokinen, ei kalajokelainen.

*Marjaana Lahola
journalistiikan opiskelija*

Sonaatti luopuu tonnikalasta

SONAATIN RAVINTOLAT luopuvat Maailman luonnonsäätiön (WWF) suositusten vastaisista kaloista ja äyriäisistä.

Tästä syksystä alkaen ruokalistoilta ei näy esimerkiksi tonnikalaa, sillä monet tonnikalalajit ovat vaarantuneita tai uhanalaisia. Lisäksi tonnikalaa pyytäessä saaliiksi jää usein myös mo-

nia muita kalalajeja.

WWF luokittelee kalat ja äyriäiset niiden uhanalaisuuden ja pyynnin aiheuttamien ympäristövaikutusten mukaan vihreälle, keltaiselle ja punaiselle listalle. Sonaatin uudistus rajaa punaisen listan lajit pois valikoimasta.

Minna Tiainen

www.kortepohja.fi

teksti Johannes Silvennoinen kuvat Tatu Onkalo

LÄHIOLUTTA AVOIMIN MIELIN JA OVIN

PANIMO. Olutkulttuurin saralla vireytynyt Jyväskylä vankisti asemaansa Suomen olutkartalla. Palokkaan viime keväänä perustettu Panimo Hiisi pääsi vihdoon aloittamaan toimintansa.

Hiisin taustahahmoina toimivat **Mika Silajärvi** ja **Tatu Hiitola**, joiden ansioluettelosta löytyi merkintöjä maljasjuomasta jo ennen oman pienpanimon perustamista. Hiitola vastasi aiemmin Stadin Panimon oluttuotannosta, ja Silajärvi on pyörittänyt pienpanimotuotteiden tukkukauppaan erikoistunutta yritystä.

Hiisissä miesten työnjako hyödyntää heidän aiempaa osaamistaan. Kolmantena osakkaana, joskaan ei yrittäjänä, toimii Jyväskylän ammattikorkeakoulussa markkinointia opiskeleva **Mikko Mäkelä**, joka keskittyy markkinointiin ja myyntiin.

Panimon perustaminen ei ole laiskurin hommaa. Viuhannes Pulkka Oy:lta ostetut tilat täytyi aluksi remontoida katosta lattiaan. Perustajakaksikko hoiti työt samalla, kun suunnitteli ja valmisti Rekolan panimon kanssa yhteistyöoluen Kaksi Kotia. Se saapui olutravintoloihin kesäkuussa.

Kyseessä ei ollut perinteinen ohrapirtelö vaan todellinen oluthy-

bridi, jossa yhdistyivät belgialaiset oluthiivat, pohjoisamerikkalaiset humalat ja suomalainen tyrni. Pienpanimoiden yhteistyö kokeellisten oluiden parissa saa jatkoa Kaksi Kotia vol. 2:lla, joka on maustettu Suomessa jalostetulla Aji fantasy -chilillä.

HIITOLAN JA Silajärven työtunnit eivät ole vähentyneet tilojen valmistuttua ja panimolaitteiden saavuttua.

”Työpäivät ovat venyneet jopa 13-tuntisiksi. Tavoitteenamme on ollut pitää viikossa kaksi lepopäivää, mikä käytännössä on tarkoittanut kuusipäiväistä työviikkoa”, naurahtaa Silajärvi.

Hiisin tuotteet ovat toistaiseksi olleet harvojen (ja nopeiden) herkkua, sillä suuremman tuotannon mahdollistavat pääkäymistankit eivät ole vielä saapuneet Jyväskylään. Kysyntää tuntuu kuitenkin riittävän, sillä elokuussa valmistunut panimon ensimmäinen oma olut, voimakkaasti humaloitu Raivoava Rakki, myytiin loppuun viikossa.

**TYÖPÄIVÄT OVAT
VENYNEET JOPA
13-TUNTISIKSI.**

Mikko Mäkelä ja Mika Silajärvi maistelivat Rautalammin Pestuumarkkinoille valmistuvaa ruisolutta.

”Käymistankkien saavuttua tarkoituksena on pitää myynnissä jatkuvasti neljää omaa tuotetta, joista kaksi on ruokakauppa- ja kaksi ravintolavahvuista. Tällä hetkellä pystymme valmistamaan yhden kumpaakin”, Silajärvi kertoo.

Kiitos Suomen nihkeän alkoholipolitiikan, pienpanimoilla ei ole viinitilojen tapaan tuotteidensa ulosmyyntioikeutta.

”Myös Alkon valikoimaan pääseminen on valtion monopolin kannan ostoprosessin ja suurten tilausmäärien vuoksi erittäin vaikeaa pienen käsityöpanimon kapasiteetilla.”

Muitakin kanavia oluen kauppaamiseen onneksi on. Hiisi muun muassa valmistaa nimikko-oluen Rautalammin Pestuumarkkinoille, ja panimon ensimmäinen ruokakauppavahvuinen olut ilmestyy paikallisten K-Super- ja Citymarkettien hyllyihin syyskuun lopulla.

Samalla Palokka-oluen valmistus siirtyy Malmgårdin panimolta Hiisin vastuulle, mikä tuotteen paikallisuutta korostavan brändin vuoksi tuntuu luonteelta valinnalta.

Myös Lutakko saa oman oluensa, jota on tarjolla ainoastaan Lutakon tanssisalin ravintolassa ja alueelle valmistuvassa marketissa. Hiisin oluet eivät kuitenkaan jää jyväsyläläisten yksinoikeudeksi.

”Kotimarkkinat ovat tärkeitä, mutta tuotteemme ovat sen verran haastavia, että asiakkaita on haettava myös muualta Suomesta. Jos menekkiä on, ostamme lisää tankeja ja teemme enemmän olutta. Tarkoitus on kasvaa, eikä jäädä puuhastelemaan. Tavoitteena on kasvattaa toimintaa niin, että se mahdollistaisi lisätövoiman palkkauksen”, Silajärvi suunnittelee.

TULEVAISUUDESSA PANIMON ovet aukeavat myös vierailijoille. Pääkohderyhmänä ovat yritykset, mutta myös esimerkiksi oluesta kiinnostuneet opiskelijaryhmät, esimerkiksi yliopistosta, toivotetaan tervetulleiksi.

”Haluamme olla avoin panimo, jonne voi tulla vierailemaan ilman kuukausien etukäteisvarausta”, Silajärvi sanoo.

Ohjelmassa voivat olla perinteinen panimokierros olutmaistatukseen tai olutkoulutus, mutta Silajärvi haluaa viedä ajatuksen vielä pidemmälle.

”Isommille ryhmille tarjoamme mahdollisuutta olla mukana oluen suunnittelussa, seurata sen valmistamista ja mahdollisuuksien rajoissa myös osallistua johonkin tekoprosessin vaiheeseen.

Ruumiit meren aalloilla

LEENA LEHTOLAINEN: RAUTAKOLMIO (TAMMI)

Leena Lehtolaisen uusin kirja juhlistaa Maria Kallio -dekkareiden 20-vuotista taivalta. Räväkää komisario seikkailee jo 12. kirjassa, eikä hänen vauhtinsa ainakaan hidastu.

Tällä kertaa Maria Kallio ratkoo tiimensä kanssa kaksoishenkilökirjosta. Entinen malli ja tuomittu rikollinen löydetään merestä samaan muoviin kiedottuna. Rikosta selvittäessään Kallio joutuu keskelle jääkiekkoperheen sekavaa ihmissuhdekuviota.

Leena Lehtolaisella on ihailtava taito paneutua kirjoissaan ajankohtaisiin yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Rautakolmio sivuaa muun muassa viime aikoina paljon puhuttanutta pakkoruotsia.

Yhteisten vuosien aikana Maria Kallio on tullut lukijoille kuin läheinen ystävä. Kallion menneisyyden erheet sekä harrastukset punoutuvat yhteen. Samaistuttavat henkilöahmot ja Lehtolaisen soljuva kirjoitustyyli takaavat sen, että Rautakolmio on edeltäjiensä tapaan erinomainen esimerkki hyvästä suomalaisesta dekkarista.

Laura Kuivalahti

Seksiseikkailuja sota-alueella

PIA HEIKKILÄ: OPERAATIO LIPSTICK (OTAVA)

Anna työskentelee sotakirjeen-vaihtajana Afganistanissa. Enemmän kuin ilmassa lentäviä luoteja Anna pelkää jäävänsä vaille aitoa rakkautta.

Uutisten metsästämissä ohessa nuorella toimittajalla on aikaa kellistää sänkyynsä sota-alueen kuumimmat urokset. Annan ystävän entisen poikakaverin yhteys laittomaan asekauppaan on suuren seikkailun alku. Naiset lähtevät jättämään elämänsä skuuppia sekä makeaa kosta.

Pia Heikkilä ei ujostele kirjoittaessaan seksistä. Hän kuvaa kuumia kohtaamisia ja salaisia fantasioita yksityiskohtaisesti kuin Carrie Bradshaw.

Esikoiskirjailijan kokemattomuus näkyy tarinan rytmittämässä. Kirjan alkupuolella kohtaukset venyvät, kun taas kirjan loppupuhepennus kuitataan muutamalla hätäisellä kappaleella.

Kirjan parasta antia ovat Afganistanissa itsekkin kirjeenvaihtajana työskennelleen Heikkilän kuvaukset paikallisista tavoista. Vain vartioitu portti erottaa länsimaisen ylellisyyden ja äärettömän kurjuuden toisistaan.

Laura Kuivalahti

Maailmaa parantamassa

ORAS TYNKKYNYN: PIENI MAAILMANPELASTUSOPAS (INTO KUSTANNUS)

Vihreiden kansanedustaja Oras Tynkkynen on kirjoittanut ituhopeille uuden raamatun. Totuus on kuitenkin toinen. Pieni maailmanpelastusopas esittelee selkeästi ja rationaalisesti kymmenen maapalloamme pahiten riivaavaa ongelmaa epätoivossa kieroiskemiseen sortumatta.

Jokaiseen haasteeseen tarjotaan kirjassa myös yleinen ratkaisumalli sekä osaan myös selkeitä arkipäivän tekoja, joilla jokainen voi osallistua maailmanpelastus-

projektiin. Ilmastokriisi, köyhyys, sota ja mitä näitä nyt onkaan: ongelmat tuntuvat valtavilta ja ahdistavilta, mutta oppaan lukemisen jälkeen päällimmäiseksi tunteeksi ei jää voimattomuus ja alakulo, vaan toivo.

Kaikki talkoisiin!

Laura Piironen

Skottilaista melankoliaa

GLASVEGAS – LATER... WHEN THE TV TURNS TO STATIC (SONY)

Kolmosalbumillaan kuvioihin palaava Glasvegas kuulostaa edelleen täysin omalta itseltään. Äänivallit vyöryy kohti, kitarat surisevat, seisaaltaan soittava rumpali Jonna Löfgren hakkaa kannuja coolin jämäkästi ja laulaja James Allan laulaa surullisesti murealla skotlannin murteella. Hetkittäin levy kuulostaa olevan täynnä toinen toistaan parempia popkappaleita, mutta välillä iskee syvä epätoivo ja keskinkertaisuuden tunne. Hyviä hetkiä on kuitenkin huomattavasti huonoja enemmän.

Kun levy päättyy ja yhteys on saavutettu, jää hieman rauhaton mutta voimakkaan uhmakas olo. Kyseessä taitaa olla jopa Glasvegasin paras levy.

Juha Stenholm

Todellisuuden rajoilla

DEATH HAWKS – DEATH HAWKS (GAEA)

Toisella albumillaan Death Hawks siirtyy entistä progempaan suuntaan. Musiikki on hämyistä ja viipyilevää, ja rockimmat hetket loistavat poissaoloaan. Teemu Markkulan tunnustettavan kitarasaundin johdolla levy tarjoaa shamanistisen matkan avaruuden laidolle ja oman pään sisälle. Kyseessä on ennenkaikkea albumikonaisuus, eikä läjä irtoneaisia biisejä. Tap-pohaukkojen kakkosalbumi aukeaa vielä hitaammin kuin ensimmäinen, mutta on parhaimmillaan todella tajunnanräjyttävää tavaraa.

On vaikea kuvitella Death Hawksin nousun uutukaisensa myötä megasuosiota tai laajempaan radiosoittoon, mutta musiikintäydille levy on todellinen helmi.

Juha Stenholm

Tuttua indierockia

FRANZ FERDINAND – RIGHT THOUGHTS, RIGHT WORDS, RIGHT ACTION (DOMINO)

Esikoislevyn menestyksen jälkeen itseään etsinyt Franz Ferdinand julkaisee neljännen albuminsa kymmenen vuotta jalat alta vieneen Take Me Out -hitin jälkeen.

Uutuuslevyn pari ensimmäistä biisiä eivät säväytä, mutta kolmantena kuuluttava Love Illumination muistuttaa mihin Alex Kapranos ja kumppanit parhaimmillaan pystyvät. Tästä eteenpäin levy eteneekin mukavissa tunnelmissa aina haikeahkoon päätökseensä asti.

Franz Ferdinandin pojat eivät ole yrittäneet keksiä pyörää uudelleen, vaan tehneet toimivan kokonaisuuden tutunoloisia Franz Ferdinand -ralleja, vaikka huippuhetket levyllä jäävätkin turhan vähiin. Kyllä tätä silti mielellään kuuntelee, ja uutukaisellaan Franz Ferdinand päihittää kevyesti monet nuoremmat haastajansa.

Juha Stenholm

Viiden kuukauden seksiloma

Palasin Suomeen elokuun alussa ja viime viikkoina olen saanut kohauttaa hartioitani kiusaantuneesti useammin kuin kerran.

”Oliko paljon miehiä?” Se on ensimmäinen kysymys, joka kuuluu hämmentävän usein keskustelukumppanin huulilta opiskelijavaihdon jälkeen. Vaihtoonhan tunnetusti lähdetään löysin rantein vetämään muutakin kuin lonkkaa, kun nyt kerran päästään kauas äidistä ja kotimaan moraalikäsityksistä.

Miksi panot, miehet, naiset tai suhteet ylipäänsä tuntuvat olevan paluumuuttajassa se ainoa kiinnostava asia?

Vaihtoajan seksiseikkailut ovat uusi korvike Kreikan tai Kanariansaarten lomaromansseille. Vaihto-opiskelija saa oikean kansallisuuksien supermarketin, josta voi kokeilla vähän kaikkia makuja kompaktisti yhdessä paikassa. Kotiinpaluun jälkeen irtosuhteilla retostelu on helppoa ja vaivatonta, kun puheet eivät kiiri niiden toisten osapuolien korviin.

OPISKELIJAVAIHTOA HEHKUTETAAN kieltämättä suurin sanoin upeana mahdollisuutena ja mahtavana kokemuksena.

Tietääkö kukaan, mikä on vaihdon oikea hyöty kaiken hienolta kuulostavan sanahelinän takana? Kansainvälistyminen, kielitaito ja elämäkokemus mainitaan usein vaihdon yhteydessä, mutta saahan niitä Suomestakin. Vaihdotkohteessa opinnot ovat harvinaisen usein vähän sinne päin ja tunnettu totuus on, että monella vaihtarilla vapaa-aika kuluu pitkälti uusien kavereiden kanssa bilettäessä.

Loppujen lopuksi on perin vaikea sanoa, mitä ulkomailla asumisesta ja opiskelusta ihan oikeasti jää käteen. Kummakos tuo, että ystävien ja puolittutujen kysymykset liittyvät lakanoiden välissä tapahtuneeseen kansainvälistymiseen, kun vaihto-opiskelija ei itsekään osaa kiteyttää ulkomailla saamiaan oppeja.

EIKÄ LOPUTON tiedustelu panojutuista täysin tuulesta temmattua ole – Erasmus-vaihdon lempinimi Orgasmus-vaihto kuvaa olosuhteita melko paikkansapitävästi.

Villeistä parin-, anteeksi, opiskelijavaihdon stereotyyppioista eivät ole kiirineet vain opiskelijoiden korviin, sillä meilä le jaettiin heti kohdeyliopiston ensimmäisessä orientaatiopakettissa kondomeja.

Miesten määrästä ei muuten tiedustella pelkästään kahdenkeskisissä tilanteissa, vaan ihan isommassakin seurassa. Eihän suomalaisten pitänyt olla suorasukaisia etenkin, kun kyseessä ovat henkilökohtaisuudet. Odotetaanko minun tosiaan kertovan kaikki tapahtumat vieläpä kronologisessa järjestyksessä? Sitä saa mitä tilaa, saaliin määrä ja koko kasvaa sitä mukaa, kun juttuja kerron.

Oli isoa ja eksoottista. Ja usein.

Kaisu Salminen

ERASMUS-VAIHDON LEMPINIMI ORGASMUS-VAIHTO KUVAA OLOSUhteita MELKO PAIKKANSAPITÄVÄSTI.

Ulkomailla opiskelun mahdollisuudet lisääntyvät.

Erasmus-vaihtoon myös Euroopan ulkopuolelle

TUORE Erasmus-ohjelma ”Erasmus+” hyväksyttiin viimein Euroopan unionissa tiukan budjettiväennön jälkeen. Lopulta supistuvasta EU:n budjetista löytyikin varoja Erasmus-ohjelman budjetin kasvattamiseen.

Jatkossa Erasmus-rahoituksella on mahdollista lähteä opiskelijavaihtoon myös Euroopan ulkopuolisiin maihin, sekä suorittaa useamman kuin vain yhden vaihtojakson.

Suomalaisten korkeakoulujen kannalta EILC-intensiivikielikurssien keskittymisen yksinomaan suurin kieliiin on luonnollisesti menetys. Sen merkitys ei kuitenkaan välttämättä ole erityisen suuri,

sillä myös muita suomen kielen kursseja on tarjolla vaihto-opiskelijoille. Suomalaiset vaihto-opiskelijat taas saavat enemmän mahdollisuuksia suurten kielten, eli englannin, saksan, ranskan, italian ja espanjan, opiskeluun.

Uuteen Erasmus+-ohjelmaan kuuluu myös mahdollisuus hakea EU:lta opintolainan takausta maisterin tutkinnon suorittamista varten toisessa EU-maassa. ”Erasmus Master” -opintolainantakuksen maksimisumma on 12 000 euroa yhden vuoden tutkintoon ja 18 000 euroa kahden vuoden tutkintoa varten.

Erno Mähönen

LÄHDE: EUROOPPATIEDOTUS, CIMO

ILOKIVEN RUOKALISTA 23.9.–11.10.

VKO 39

MA 23.9.

Kesäkurpitsakeitto
Kalaa sitruunakastikkeessa
Lindströminpöyhvit

TI 24.9.

Kasviskaalikäärteet
Merellinen lasagne
Porsasta punaviinikastikkeessa

KE 25.9.

Pintopapupata
Silikkapihvit ja kermaviilikastike
Karjalanpaisti

TO 26.9.

Kasvispizza
Kalakeitto
Yrttikalkkunakastike

PE 27.9.

Pinaattihukaiset
Broilerjuustokebakot
Burgundin lihapata

VKO 40

MA 30.9.

Kasviskuisaus
Päivän kala
Kinkkukastike, spagetti

TI 1.10.

Kasvispapupata
Broilerleike
Riistakaristys

KE 2.10.

Bataattiseikeitto
Silakkaherku
Havajilainen porsaspata

TO 3.10.

Hernekeitto / kasvishernekeitto ja pannari
Soijastroganoff
Broilerpyörökät

PE 4.10.

Kasvispyörökät
Currykala
Jauhemaleksapihvit

VKO 41

MA 7.10.

Quornwokki
Lohikuisaus
Jauhelihapihvit, tomaattikastike

TI 8.10.

Fetapinaattipiirakka
Kalagratini
Pippurinen lihakastike

KE 9.10.

Kasvisjuustokastike, spagetti
Savukalakastike, spaghetti
Kalkkunaleike

TO 10.10.

Meksikolainen risotto
Rapeat kalapihvit
Jauhelihakastike

PE 11.10.

Kasvispihvit,
jogurttikastike
Paella
Nakkipannu

MISS KAUPPIS

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen**
kuva **Tatu Onkalo**

KASVO. Suomen kaunein Lotta Hintsu on 25-vuotias entinen työnarkomaani ja Pörssin ainoa Miss Suomi. Yliopistoa hän ei aio missivuotenaan hylätä.

Muutin Jyväskylän Mattilanpeltoon perheeni kanssa 11-vuotiaana Etiopiasta. Isäni on lääkäri, joten matkasimme ja muuttimme hänen työnsä mukana. Aluksi muuttimme Afrikassa ihan keskelle puskua, jossa ei ollut mitään. Vietimme aikamoista matkalaukkuelämää, mutta ei sitä lapsena edes huomannut. Yksikin vuosi samassa paikassa tuntui ikuisuudelta. Palasin Etiopiaan myöhemmin lukion jälkeen vapaaehtoistyöhön.

Jyväskylä valikoitui aikanaan asuinpaikaksi, koska täällä oli englanninkieliset ala- ja yläkoulut. Tuntui luontevalta ja helpolta jatkaa koulunkäyntiä sillä kielellä, jolla sen oli aloittanutkin. Myöhemmin kävin myös IB-lukion. Koen edelleen, että Jyväskylä on kotini, vaikka minulla on asunto myös Helsingissä.

MINULLE ON aina ollut selvää, että haluan yliopistosta maisterin paperit. Viime vuonna aloitin kauppatieteiden maisterin opinnot englanninkielisessä koulutusohjelmassa. Sitä ennen olin pitkään töissä kenkäkaupassa, ja samaan aikaan tein ammattikorkeakoulussa BBA-tutkintoa. Viimeiset kolme vuotta olin kenkäkaupassa myös myymäläpäällikkönä. Tuona aikana en kyllä harrastanut elämää ollenkaan.

Missikisoihin lähdin mukaan ex-tempore. Itse en ollut ajatellut että lähtisin mukaan, sillä päätin viime syksynä, että nyt opiskelen ja heittäydyn täysillä bisnesmaailmaan. Olin kuitenkin aikaisemmin tehnyt mallin töitä ja edustajani suositteli, että hakisin mukaan kilpailuun. En kertonut osallistumisestani melkein kenellekään. Muutamalle kurssikaverille oli tosin pakko kertoa, kun ryhmätyöt eivät enää onnistuneet samalla tavalla. Isälle ja äidillekin ilmoitin vasta muutama tunti ennen finalistien julkistamista.

VARSINKIN ALUSSA kuulin paljon epäilyksiä siitä, voinko olla kaunis ja älykäs yhtä aikaa. Minusta se on kateellisten ihmisten puhetta, jotka haluavat lokeroida toisia. Heidän lokeroihinsa ei mahdu se, että jollakulla voi olla kaksi identiteettiä. Isäni sanoi, että minun pitää käyttää kaikki mahdollisuudet mitä minulle tarjotaan, kunhan vain käytän ne oikein. Missivuosi on juuri tällainen. Sen aikana saan paljon erilaisia kontakteja ja verkostoidun. Se antaa minulle aivan erilaiset mahdollisuudet kuin pelkät maisterin paperit, jotka joskus työnantajalle kiikutan.

Uskon, että pystyn yhdistämään missin työn ja opiskelun ainakin jollakin tavalla. Olen ilmoittautunut läsnäolevaksi yliopistolle, ja aion saada jotain myös tänä vuonna aikaan. Asenteeni on, että jos johonkin ryhdyn, teen sen myös kunnolla. Tämä pätee myös kouluun. Mietin jopa, että ottaisin jonkun tenttikirjan mukaan Moskovan Miss Universum-kisoihin. Se olisi ainakin hyvää vastapainoa kilpailulle.

VAALIKUULUTUS JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON YLIOPIILASKUNNAN EDUSTAJISTON VAALI VUOSILLE 2014-2015

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON ylioppilaskunnan edustajiston vaali vuosille 2014-2015 järjestetään 5.-6.11.2013 ja ennakkoonäänestys 30.-31.10.2013.

KESKIVIHKONA 30.10.2013

- Yliopiston pääkirjasto 10:00-16:30
- Mattilanniemi (A-rak.) 10:45-16:00
- Agora 11:00-16:15
- Ylioppilastalo Ilokivi 11:00-16:15
- Ylistönrinne 11:00-15:00
- Lillukka, ylioppilaskylä 16:00-20:00

TORSTAINA 31.10.2013

- Yliopiston pääkirjasto 10:00-16:30
- Mattilanniemi (A-rak.) 10:45-16:00
- Agora 11:00-16:15
- Ylioppilastalo Ilokivi 11:00-16:15
- Ylistönrinne 11:00-15:00
- Lillukka, ylioppilaskylä 16:00-20:00

TIISTAINA 5.11.2013

- Yliopiston pääkirjasto 10:00-16:30
- Mattilanniemi (A-rak.) 10:45-16:00
- Agora 11:00-16:15
- Ylioppilastalo Ilokivi 11:00-16:15
- Ylistönrinne 11:00-15:00
- Lillukka, ylioppilaskylä 14:00-20:00

KESKIVIHKONA 6.11.2013

- Yliopiston pääkirjasto 10:00-16:30
- Mattilanniemi (A-rak.) 10:45-16:00
- Agora 11:00-16:15
- Ylioppilastalo Ilokivi 11:00-16:15
- Ylistönrinne 11:00-15:00
- Lillukka, ylioppilaskylä 14:00-20:00

KAIKKI ÄÄNESTYSPISTEET pyritään pitämään auki näiden aikarajojen puit-

teissa. Mikäli äänestyspisteeseen toimiva yliopiston toimipaikka sulkeutuu jostain aiemmin jostain poikkeuksellisesta syystä, sulkeutuu myös vaalipiste.

YLIOPIILASKUNNAN edustajiston vaalissa äänioikeus on jokaisella yliopistoon läsnä olevaksi kirjoittautuneella henkilökohdaisesti läsnä olevalla ylioppilaskunnan jäsenellä.

Edustajiston jäseneksi voi asettua ehdolle jokainen äänioikeutettu ylioppilaskunnan jäsen, joka on kirjoittautunut yliopistoon syyslukukaudeksi 2013 viimeistään maanantaina 7.10.2013. Ylioppilaskunnan työntekijät eivät kuitenkaan ole vaalikelpoisia edustajiston jäseniksi.

Ehdokasilmoitusten sekä vaaliliittöjen ja vaalirenkaiden perustamisilmoitusten on oltava jätettynä ylioppilaskunnan keskuksimistöön (Ylioppilastalo Ilokivi, Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä) viimeistään maanantaina 7.10.2013 klo 12:00. Vaalien lomakkeita on saatavilla keskuksimistöillä sekä JYYn verkkosivuilla.

Vaaliasiakirjat vastaanottaa keskuksivaalilautakunnan valtuuttamana ylioppilaskunnan pääsihteeri Sami Tuori. Lisätietoja ehdokasasetteluun liittyvissä kysymyksissä antaa keskuksivaalilautakunnan puheenjohtaja Niina Kallio (niina.r.o.kallio@student.jyu.fi, 040 557 0688).

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON YLIOPIILASKUNNAN KESKUSVAALILAUTAKUNTA

VAALIKUULUTUS KORTEPOHJAN YLIOPIILASKYLÄN ASUKASNEUVOSTON VAALI VUODELLE 2014

KORTEPOHJAN ylioppilaskylän asukasneuvoston vaali vuodelle 2014 järjestetään 5.-6.11.2013 ja ennakkoonäänestys 30.-31.10.2013. Äänestyspaikkana toimii ylioppilaskylän vapaa-ajantila Lillukka, jossa voi äänestää seuraavina aikoina:

- Keskiviikkona 30.10.2013 16:00-20:00
- Torstaina 31.10.2013 16:00-20:00
- Tiistaina 5.11.2013 14:00-20:00
- Keskiviikkona 6.11.2013 14:00-20:00

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON ylioppilaskunnan Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvoston vaalissa äänioikeutettuja ovat kaikki Kortepohjan ylioppilaskylässä vakinaisesti asuvat kuusitoista vuotta täyttäneet henkilöt.

Ehdolle vaalissa voivat asettua kaikki ylioppilaskylässä vakinaisesti asuvat täysi-ikäiset henkilöt. Asuntoloiden määrä-

aikaiset tai vakinaiset työntekijät ja ylioppilaskunnan viranhaltijat eivät ole vaalikelpoisia asukasneuvoston jäseniksi.

Ehdokasilmoitusten sekä vaaliliittöjen ja vaalirenkaiden perustamisilmoitusten on oltava jätettynä ylioppilaskunnan keskuksimistöön (Ylioppilastalo Ilokivi, Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä) viimeistään maanantaina 7.10.2013 klo 12:00. Vaalien lomakkeita on saatavilla keskuksimistöillä, asukastoimistosta ja JYYn verkkosivuilla.

Vaaliasiakirjat vastaanottaa keskuksivaalilautakunnan valtuuttamana ylioppilaskunnan pääsihteeri Sami Tuori. Lisätietoja ehdokasasetteluun liittyvissä kysymyksissä antaa keskuksivaalilautakunnan puheenjohtaja Niina Kallio (niina.r.o.kallio@student.jyu.fi, 040 557 0688).

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON YLIOPIILASKUNNAN KESKUSVAALILAUTAKUNTA

Ilmoita Jylkkärissä!

www.jylkkari.fi/mediakortti

Syksyn numeroiden ilmestymispäivät:

14.10. (ilmoitukset 2.10. mennessä)

4.11. (ilmoitukset 23.10. mennessä)

25.11. (ilmoitukset 13.11. mennessä)

16.12. (ilmoitukset 4.12. mennessä)

YLIOPIILASKYLÄ
KORTEPOHJA · JYVÄSKYLÄ

Hei sinä Jyväskylän yliopiston opiskelija,
hae meiltä asuntoa!

Lisätienestejä vailla?

Etsimme osa-aikaisia hyviä tyyppejä
fiimiimme Jyväskylän keskustan toimistolle.
Koulutamme valitut työntekijät työtehtäviin.

Soita / täytä hakemus
040- 843 0011 Miika / buusteri.fi

buusteri

**PALJON ERILAISIA
OLKALAUKKUJA
JA REPPUJA**

Kouluolkalaukun tai repun
ostajalle, SATEENVARJO
tai KYNÄPENAALI
KAUPANPÄÄLLE

**SURSAL
OLKA-
LAUKKU**
19,95
36 x 28 x 12 cm.
Eri värejä!

**PUMA
OLKA-
LAUKKU**
39,-
38 x 27 x 10 cm.
Eri värejä!

**ISOJA
monilokero
REPPUJA**
säästä -50%
19,95 (40€)
Sateenvarjo
kaupanpäälle

**Suosittu
OLKA-
LAUKKU**
19,95 (40€)
32 x 30 x 20 cm.
-50%

**adidas
OLKA-
LAUKKU**
TARJOUS 35,-
38x27x10 cm. eri värejä

**Hyvät
valikoimat
NAHKA-
SALKKUJA**
• paljon lokeroita • olkahihnoilla

**Huippusuosittu
LAUKKU**
Olkahihnoilla, musta,
ruskea, harmaaruutu,
ruskearuutu
34,95

MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi

Kysy opiskelija-alennusta
palvelua jo vuodesta 1975

TORIKESKUS
Hyvitämme
tunnin
parkkimaksun

HUOM! (uusi osoite) TORIKESKUS, Yliopistonkatu 34, p. 040 7447 260, ark. 10-19, la 10-17